XXII. évfolyam 52. szám Ára: 1 forint 1966. december 29

Ludas Matyi

Endrődi István rajza

– Ne tessék megijedni, csak elsőnek akartam boldog új évet kívánni...

Az én Ludasom

Írta és illusztrálta: Feleki László

BARÁTAINKNAK, MINDEN OLVASÓNKNAK EZÚTON KÍVÁNUNK BOLDOG ÚJ ÉVET. MUNKATÁRSAINK MAGUK BARKÁCSOLTA OLDALAIKKAL TETÉZIK MEG JÓKÍVÁNSÁGAIKAT.

HOGYAN KELETKEZETT A HAPPENING?

(TÖRTÉNELMI VISSZAPILLANTÁS)

Néhány hónappal ezelőtt alkalmam volt kifejteni a happening lényegét, de már akkor figyelmeztettek a Világtörténelmi Intézet részéről, hogy elmulasztottam megvilágítani a happening történelmi előzményeit. Beláttam, hogy a happening sem érthető meg történelmi összefüggéseiből kiszakítva, s ezért szorgos kutatásba kezdtem. Most végre a nyilvánosság elé tárhatom munkásságom eredményeit.

Már a görögök ismerték a happeninget, de nem elsőnek, mert a mozgalom gyökerei még a Neander-völgybe nyúlnak vissza. Úgy történt, hogy az Agyar-törzs egyik fiatal tagja, Gyorslábú, egy napon felkereste Nagyszakáll törzsfőt, és ezt mondta neki:

– Valamit csinálni kellene!

– Mit? – kérdezte Nagyszakáll.

– Nem tudom! – rázta a fejét Gyorslábú. – Ez így nem mehet tovább. A csömör, az unalom megöli az embert. Egyik nap olyan, mint a másik. Evés, ivás, alvás, családi élet, egy kis varázslat, egy kis vadászat. Már nem tudok ránézni egy mammutra. És ez így megy évről évre! Szörnyű! Nem érzed? Belefásulunk! Mi lesz így az emberiségből? Kihalunk! Megöl minket az unalom! Történjék már valami! Nevezzük happeningnek, mindegy! Csak valami más legyen!

– Mondasz valamit! – meredt rá Nagyszakáll, és mint lelkiismeretes vezetőhöz illik, azonnal munkához látott. Rövidesen megkezdődtek a történések. Országhatárokat jelöltek ki, majd megindultak a határvillongások és a háborúk. Létrehozták a gazdasági életet, befektetéssel, kizsákmányolással, bankszámlával és válsággal. Megindult az irodalmi élet, a költészet, a gyarmatosítás és a közlekedés. Filozófiai iskolák keletkeztek, vallásháborúk törtek ki, s rengeteg politikai párt alakult. Zsinatokat, fegyelmi bizottságokat és közgyűléseket hívtak össze. Az emberiség megismerkedett a vámvizsgálattal, az iktatással, a jóvátétellel, az egyenes adókkal és a részletfizetéssel. Felépültek a nagyvárosok, megkezdte adását a rádió és a tévé, bevezették a telefont, kiadták az első büntető törvénykönyvet, megalakult a Szent Szövetség, a Népszövetség, majd az ENSZ. Egyre jobban tökéletesítették a hadianyaggyártást, ledobták az első atombombákat. Nem lehet tudni, hogy még mi vár ránk, de az biztos, hogy nem unatkozunk. Van bőven happening!

FEJLETT ÁLLATTENYÉSZTÉST!

Altamirai bölény (Az ősember barlangrajza)

Ezt a rajzomat azért szeretem, mert mai témájú és előre mutat.

Mindenféle aforizmák

Nem egy alkalommal ért már bírálat amiatt, hogy a „Mindenféle" cím alatt rendszeresen megjelenő aforizmáim túlságosan elvontak, időtlenek, ahelyett, hogy a mindennapi élettel, az időszerű eseményekkel tartanának szoros kapcsolatot. A jogos bírálatok hatására írtam az alábbi aforizmákat:

Okos ember nem húz kalapot a lábára.
Nem minden kilincs marad az ember kezében.
Van, aki egész életében csak egy bérletet tud felmutatni.
Nagyüzemnek is lehet szűk keresztmetszete.
Sánta kutyáért is kell fizetni ebadót.
Mindenki kerülhet nemzetközi helyzetbe.
Ajándék-Trabantnak ne nézd a karburátorát!
Gyakran nem az önköltség csökken, csak a hőmérséklet.
Úgy kell neki, mint eszkimónak a bikini.
Részeg embernek minden költemény tetszik.
Csőtöréshez nem hívunk belgyógyászt.
Az anticiklont is meg kell becsülni.
Szerzői estet is túl lehet élni.
Udvariatlan kiszolgálás miatt ne fordulj a Biztonsági Tanácshoz!

MEGKÉRDEZTEM EMBERTÁRSAIMAT:

hol hibázták el az életüket?

Mindent ráhagytam a gyerekekre.
Ádám.

Sajnos, nem képeztettem a hangomat.
Nero.

A tisztaságmánia okozta vesztemet. Túlságosan szerettem fürödni.
Báthory Erzsébet.

Túlbecsültem az olvasók teherbíró képességét.
id. Dumas.

Nem kellett volna férjhezmennem.
Éva.

Nem kellett volna megelőznöm Robespierre-t.
Danton.

Túldolgoztam magamat.
Héraklész.

Másnak engedtem át a „My Fair Lady" megírását.
Shaw.

Nem ismertem fel az életben hagyott trónkövetelővel járó veszélyeket.
III. Richárd.

Szerencsétlen házasságot kötöttem.
Mária Lujza.

Naptártudós létemre nem tudtam, miről nevezetes március 15-e.
Julius Caesar.

Sejtelmem sem volt arról, hogy milyen súlyos betegséget okozok Jack Rubynak.
Oswald.

ÓRIÁSI ÉRDEKLŐDÉS ELŐZI MEG AZ ÚJ SALÁTA-DARAB BEMUTATÓJÁT

A Fővárosi Nagyszínház szeptember 31-én mutatja be Saláta Lajos új színművét. A bemutató iránt olyan óriási az érdeklődés, hogy az aznap sorra kerülő magyar—brazil világbajnoki labdarúgó döntőmérkőzés kezdési időpontját egy órával előrehozták.

Az én Ludasom

Rajzolta és írta: SAJDIK FERENC

MEGKÉRDEZTEM A LELKIISMERETEMET:

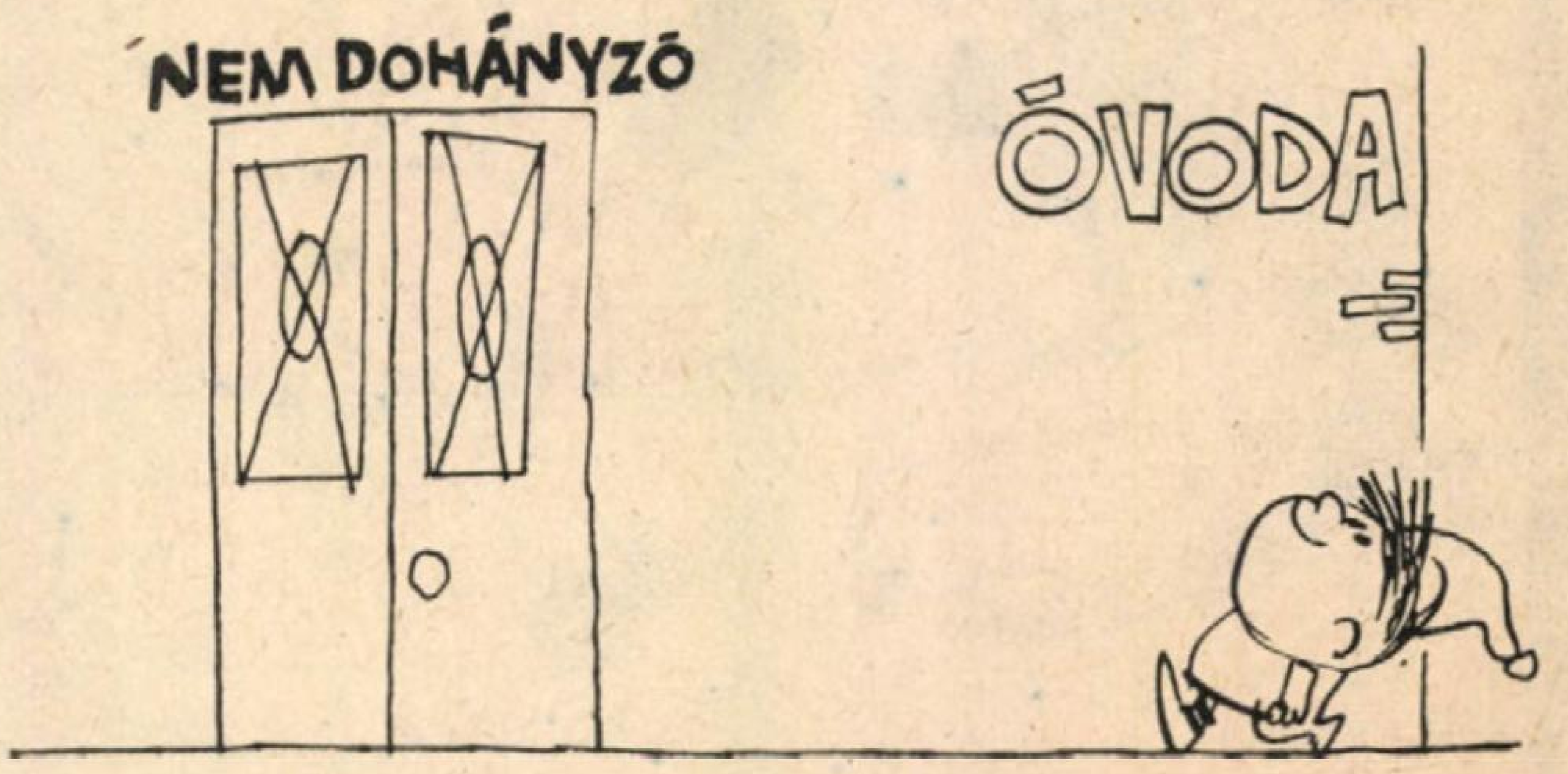
KIRE A LEGBÜSZKÉBB?

De nem állt szóba velem.

S. F.

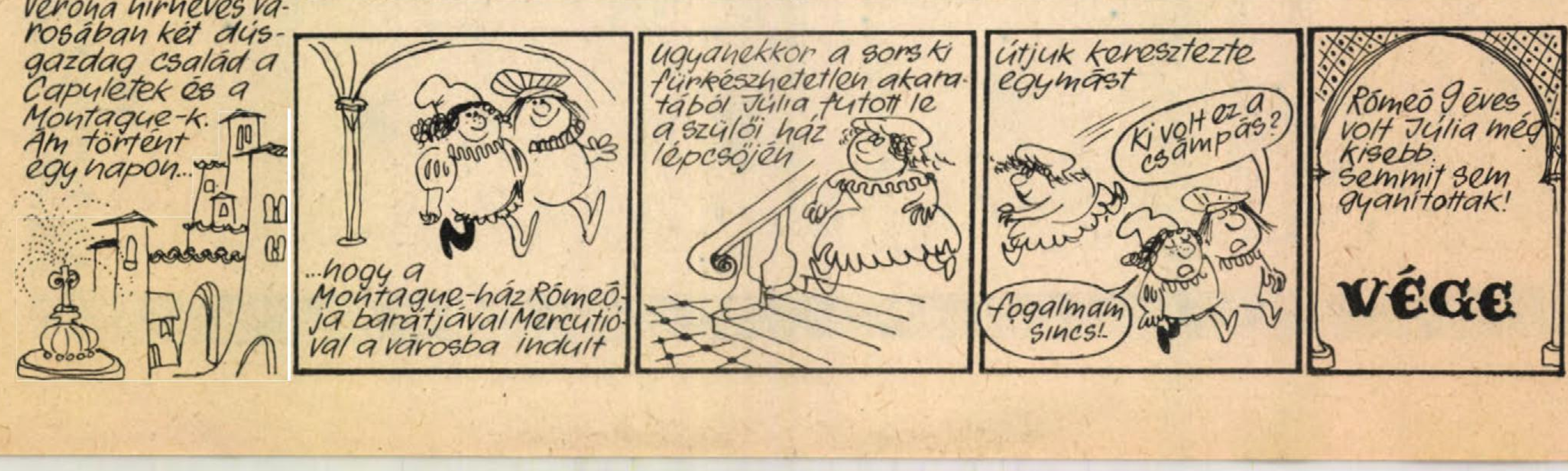
A beküldött rajzokat és kéziratokat megőrizzük. Kéziratok 30 fillér, rajz 1,50 naponként.

BALESET

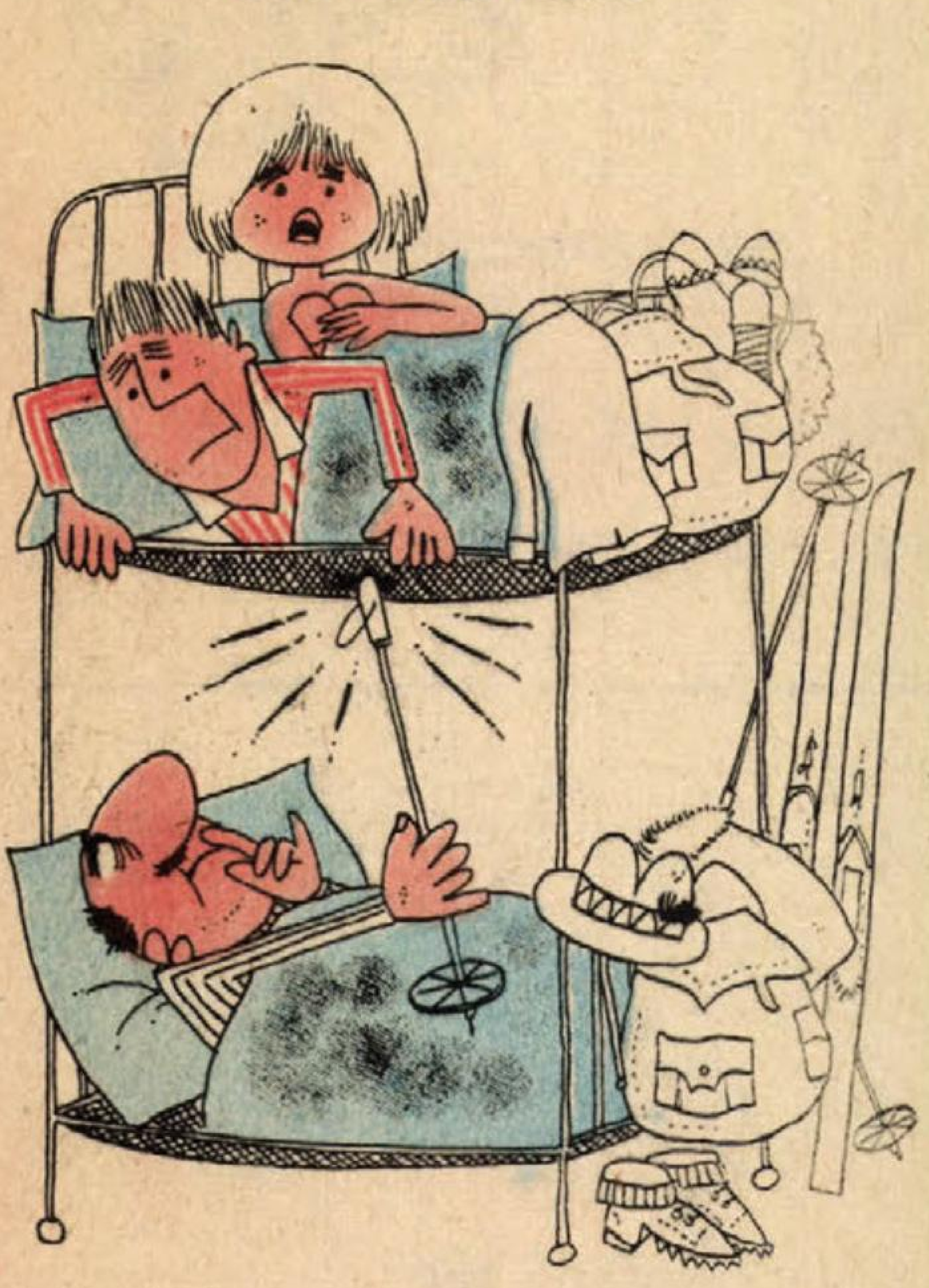
RÓMEÓ és JÚLIA MÚLTJA

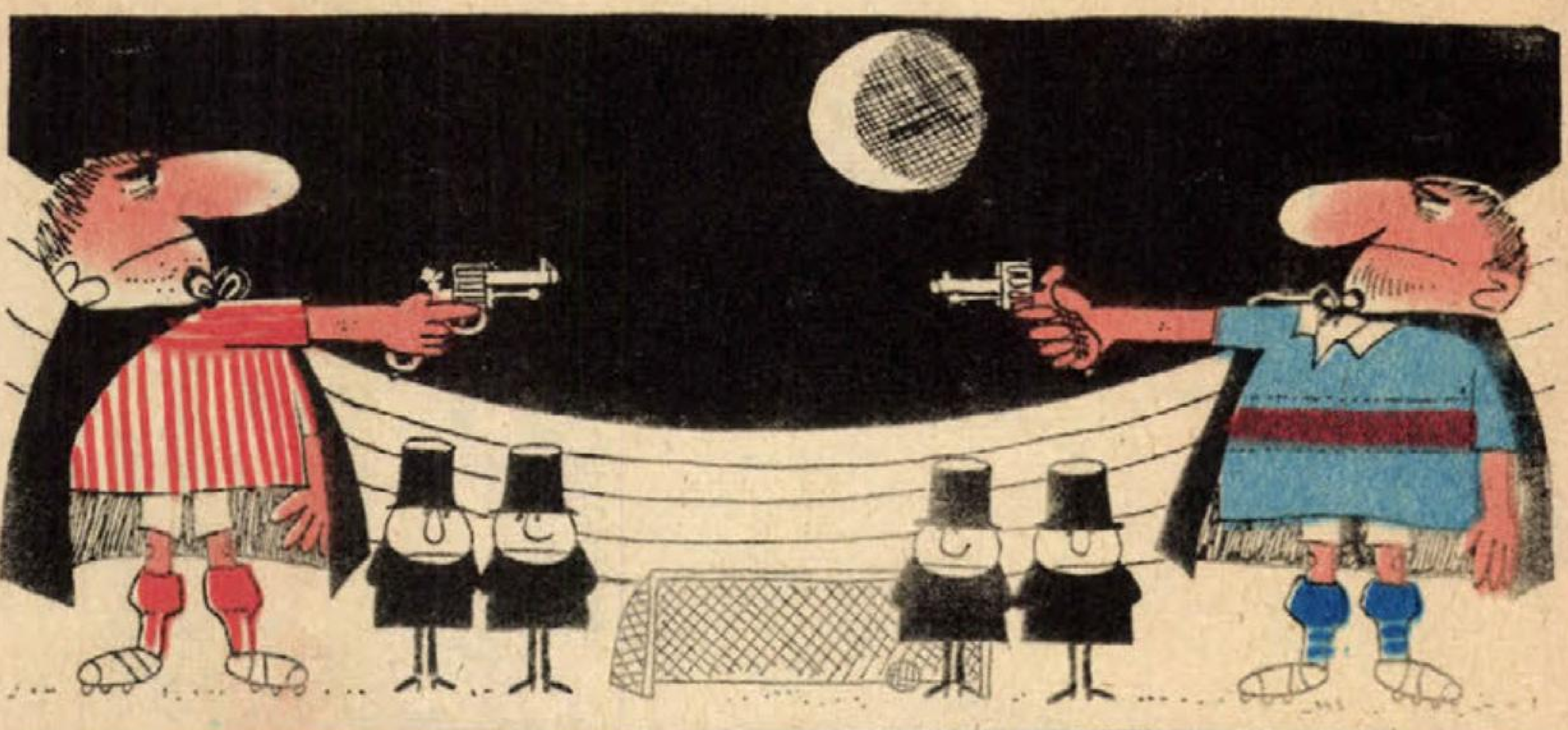
Az én Ludasom

Rajzolta: BALÁZS-PIRI BALÁZS

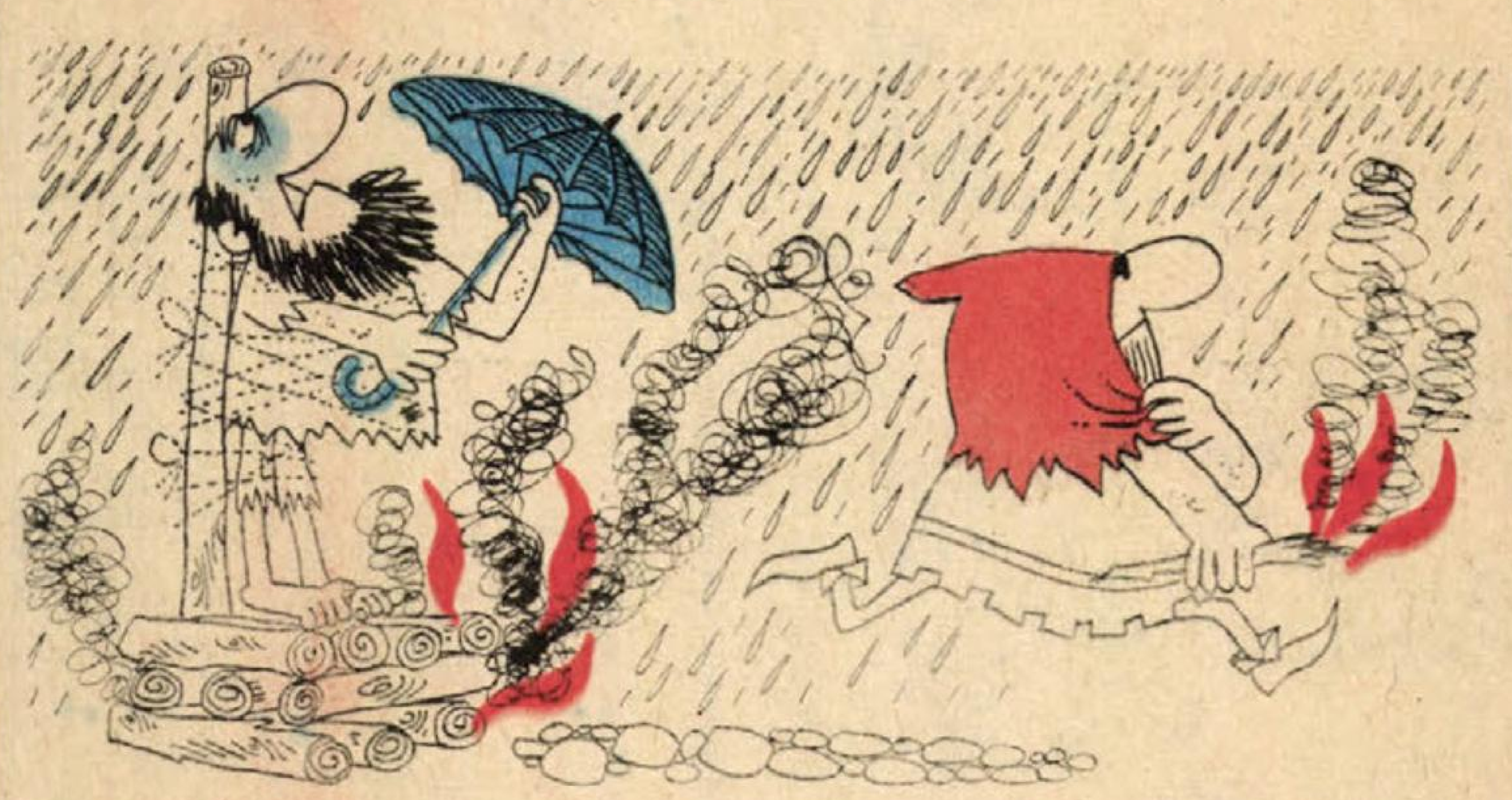
TURISTASZÁLLÓ

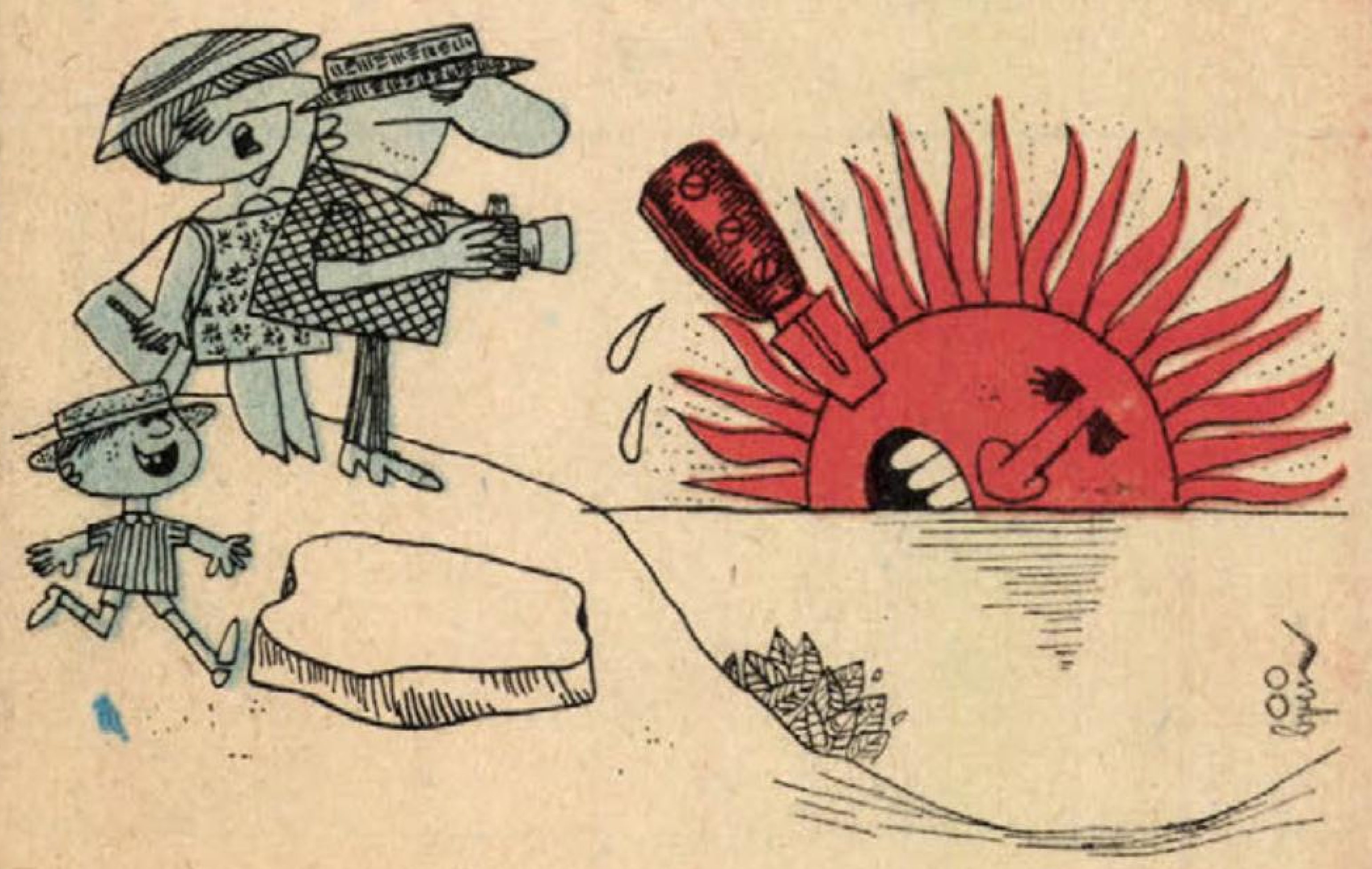
DÖNTETLEN MECCS UTÁN

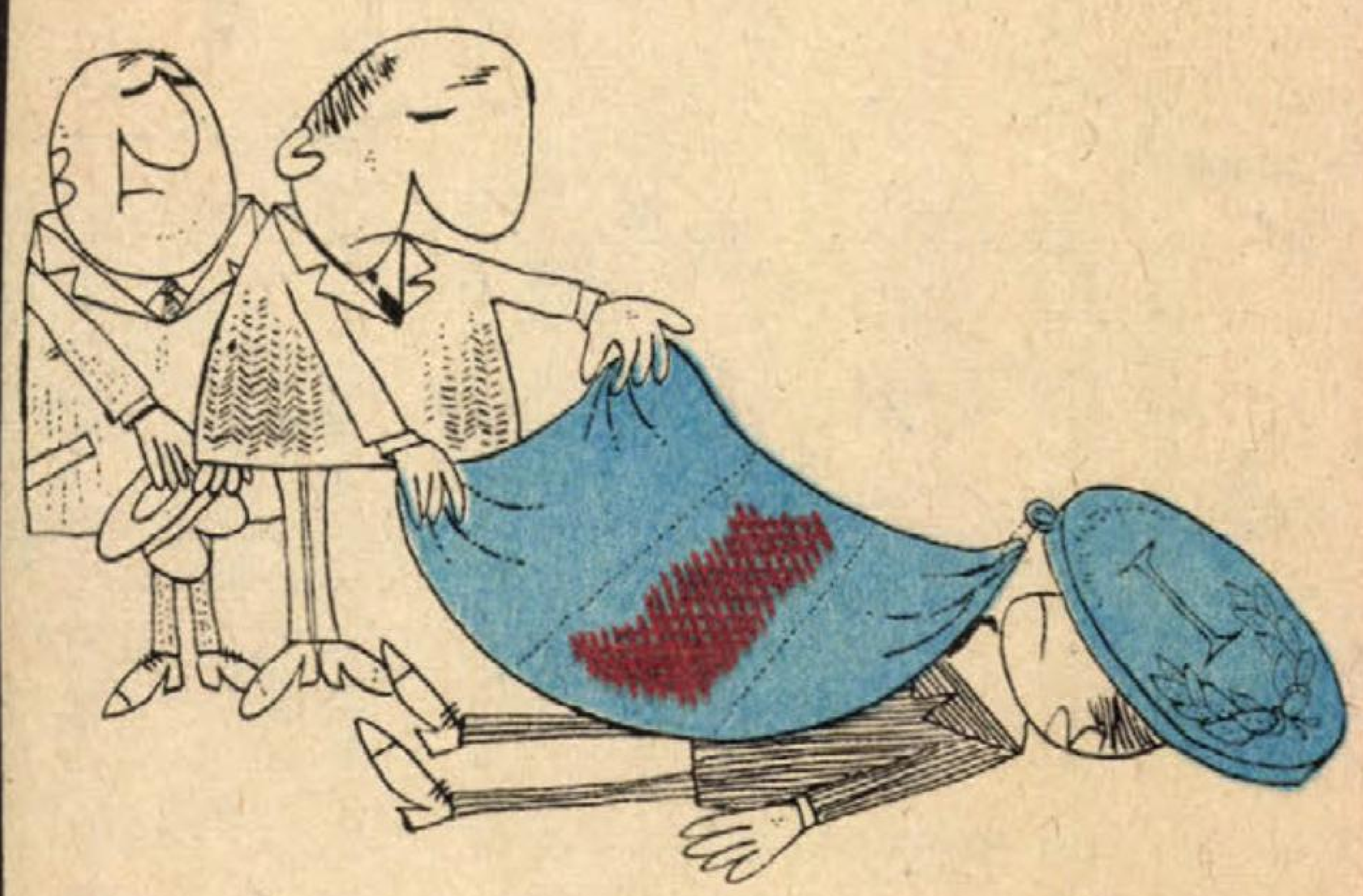
HIRTELEN ZÁPOR

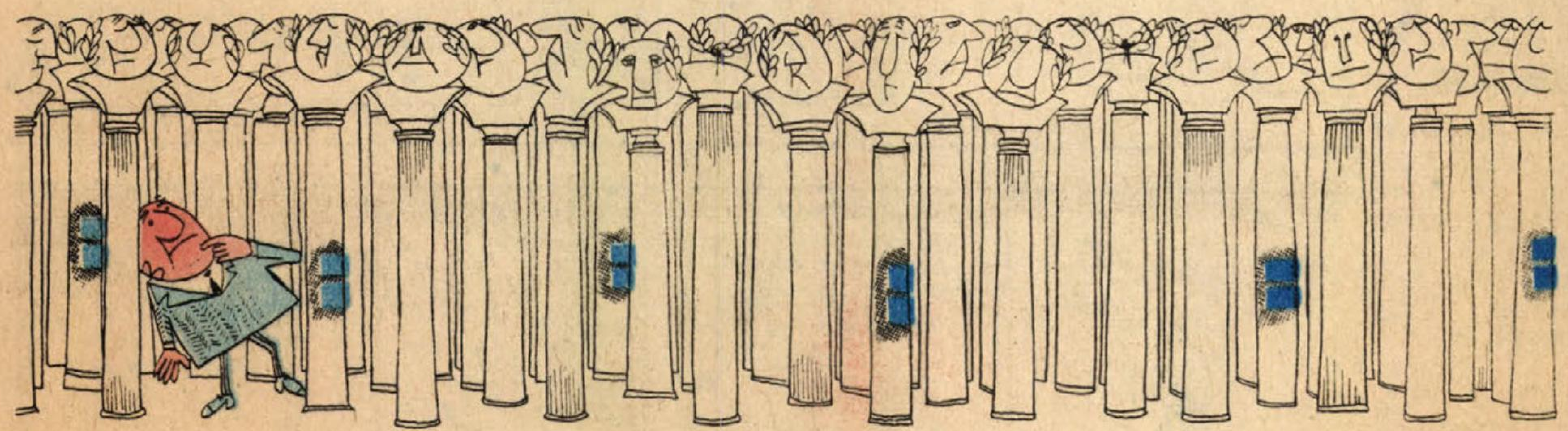
KRIMI

KEGYELET

TÖRTÉNELEM

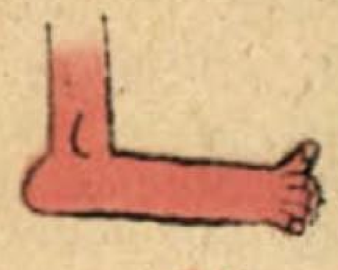

Az én Ludasom

Rajzolta és írta: Puszlai Pál

MEGKÉRDEZTEM MUNKATÁRSAIMAT

Mit kívánnak az új esztendőre?

= – Kevesebb félrelépést

= – Tudni szeretném, mit csinál a bal kéz

= – Ne üssenek belé mindenbe

= – Ne mindig itt jöjjön ki, ami a másikon bemegy

= – Megmondhassam a véleményemet a fejről

KRIMI

– Ne menjen el, félek egyedül!

ÜNNEPI BEVÁSÁRLÁS

– Karácsonykor esküdtem, szeretném kicserélni!

AZ ÉN HIRDETÉSEIM

Ragadós kézre...

megbízható!

Időnként vigyen a feleségének virágot is!

Az ügyfél, aki sok **JUCIKÁ**-t látott

Az én Ludasom

Rajzolta és írta: Hegedűs István

KIS ORSZÁG

ÖREG COWBOY

CSŐREPEDÉS

MIKRO-NOVELLÁK

Nyáron általában meleg van, télen pedig hideg — fejezte be kandidátusi disszertációját a meteorológus.

A kritikus mellől a ruhatárosnő felnyalábolta és elhurcolta a télikabátot, erre ő alaposan kivesézett egy húszéves költőt.

Nekem nincsenek saját gondolataim, nekem minden szót a számba adnak — mondta a nagy színész fásultan, és odalenn a nézőtéren feldördült a taps.

A tömegben mindig előrefurakodott, az őnála okosabbakat lehurrogta, jobbnál jobb összeköttetései voltak, minden zűrből kivágta magát, és most mégis nyert a lottón vagy másfél milliót.

Én is ember vagyok, én is követek el hibát — mondta a főnök, de a beosztottjai nem hitték el.

Az öreg írónak hazafelé menet a kávéházból eszébe jutott valami, de nem volt nála notesz és így szerencsére elfelejtette.

2 KRIMI

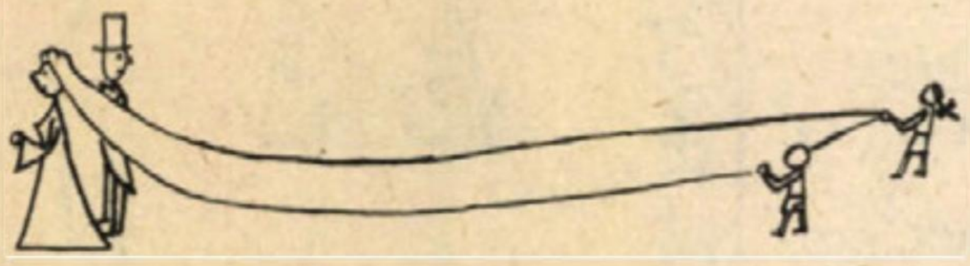

A titokzatos lord

Történetem hősnője Evelyn. Engedjék meg, hogy bemutassam önöknek ezt az elbűvölő fiatal lányt.

Evelyn, a londoni társaság kedvence, néhány hónappal ezelőtt férjhez ment.

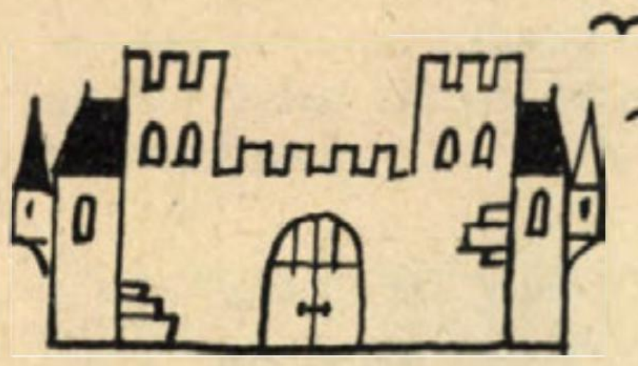

A boldog férj: lord Heartfield, a híres vadász és lótenyésztő.

A nászutat Olaszországban töltötték.

Angliába hazatérve, a lord vidéki otthonába vitte ifjú feleségét. A kastély 1352-ben épült, és vasárnaponként nyitva áll az érdeklődők előtt.

Fél évvel az esküvő után Evelyn észrevette, hogy a férje megváltozott. Nem a modora, a viselkedése, a jelleme... Ó, nem!... Az arca!!

Először azt hitte, hogy csak képzelődik, de egy éjszaka, amikor a férje feléje fordult az ágyban — amelyben valaha Stuart Mária is aludt —, ijedten felsikoltott, mert ez az arc nem volt a lord arca... Illetve mégiscsak ő volt...

Evelyn szívét elfogta a félelem. „My God! Hátha a lord nem is a lord! Vagy talán az én agyamban történt valami?” Végül egy napon bement Londonba — a férjének azt mondta, hogy özvegy édesanyját látogatja meg —, és felkereste Mr. Jacksont, a híres detektívet.

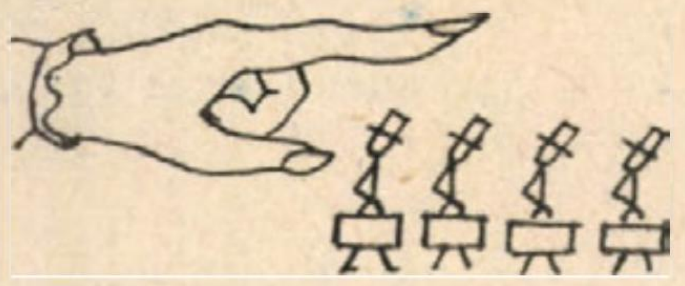

Jackson türelmesen meghallgatta Evelynt, aztán nemet mondott. A detektív fáradt volt, rengeteget dolgozott az utóbbi időben, és fájt a lába, árpa volt a szemén, állandóan fújta az orrát és a gyomránál is érzett valami furcsa nyomást. A fiatalasszony azonban könyörögni kezdett, és Jackson nem tudott ellenállni a könnyes, szép szemeknek. Ott helyben álszakállt és álbajuszt ragasztott magának.

A kastélyban hamar megkedvelték Evelyn nagybátyját, Underwood kapitányt — a fiatalasszony így mutatta be Jacksont —, és a lord édesanyja, a hetvenesztendős lady Anne gyakran tett vele nagy sétákat a parkban. Egy ízben a detektív megkérdezte az idős hölgyet: nincs-e a fiának ikertestvére? A lady felvonta a szemöldökét, és haragosan így szólt:

Később azonban elárulta, hogy a fiának négy ikertestvére él Amerikában, vagy valahol másutt: Jack, Andrew, Edward és Thomas. Nevüket azonban nem szabad kiejteni a házban, mert szégyent hoztak az ősi Heartfield névre, és ezért kitagadta őket.

Másnap Evelyn — aki már-már az idegösszeomlás szélén állott — elmesélte Jacksonnak, hogy a lord édesanyja még mindig azt hiszi, hogy élnek a fiai: Jack, Andrew, Edward és Thomas.

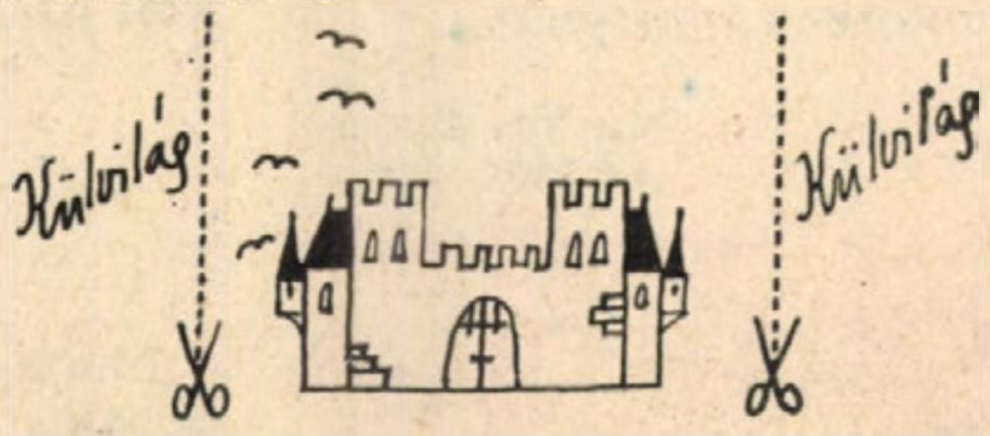
— Hát már nem élnek? — kérdezte megdöbbenve a detektív.

— Nem — mondta Evelyn. — Az a hajó, amellyel Amerikába mentek, elsüllyedt...

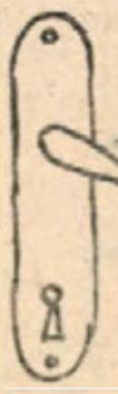
Az ügy egyre rejtélyesebb lett, és Jackson most már a saját szemével látta, hogy a lord napról napra változik.

Egy éjszaka iszonyatos vihar tombolt a környéken. A parkot átszelő Flynn patakból órák alatt vad, tajtékzó folyó lett, és elvágta a kastélyt a külvilágtól.

A telefonok nem működtek, a villany is kialudt. A detektív gyertyafény mellett üldögélt a szobájában, és whiskyt ivott, mert fázott. Éjfél tájban lépteket hallott, majd valaki lenyomta a kilincset.

Jackson felugrott, és pisztolyával a kezében feltépte az ajtót. A lord állt az ajtó előtt.

Az én Ludasom

Írta és illusztrálta: Mikes György

És ismét változott valamit az arca!

— Ki maga? — rivallt rá a nyomozó.

— Kicsoda? Én?

— Igen, maga!

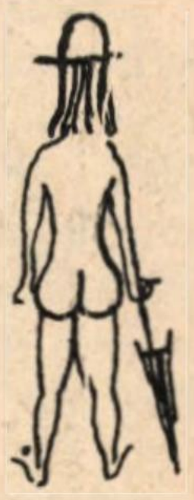
— Boleyn Anna vagyok — mondta a lord. — VIII. Henrik boldogtalan felesége.

A nyomozónak tátva maradt a szája, és ha nem ügyel: kiesik a pisztoly a kezéből.

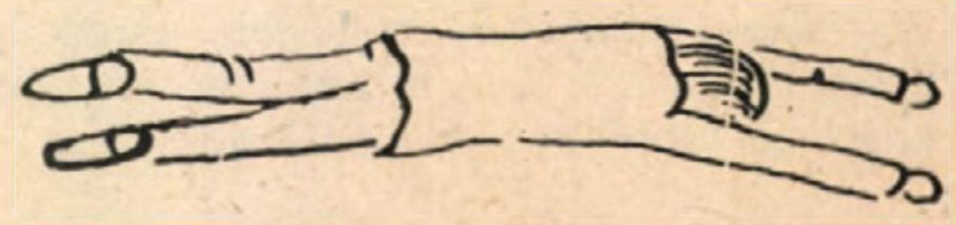
— De most már elég a hülyéskedésből — folytatta nevetve a lord. — Nem iszik meg velem egy pohár whiskyt?... Unatkozom egyedül...

Jackson remegő kézzel töltötte ki az italt, és közben Heartfield arcát nézte, amely újra változott.

Egy órával később a detektív éppen lefekvéshez készülődött, midőn lépteket hallott az ajtaja előtt. Bal kezében elemlámpával, jobb kezében pisztollyal kilépett a sötét, hideg folyosóra, ahol a következő látvány tárult a szeme elé:

„Uramisten — kiáltott fel Jackson, ki lehet ez a meztelen nő, ernyővel és keménykalapban? Lehet, hogy kísértet?” Nem kísértet volt, hanem Evelyn. Szegényke meghibbant egy kicsit. A nyomozó visszavezette a szobájába, és nyugtatókat adott neki, majd újabb őrjáratra indult... A ház teljesen sötét volt, csak a lord dolgozószobájából szűrődött ki valami fény. Jackson belesett az ajtón: egy férfi állt a nyitott páncélszekrény előtt, igazgyöngy nyaklánccal a kezében. A detektív mögéje lopakodott, és a pisztolya agyával leütötte.

Sajnos, a lordot ütötte le, aki rettenetesen felháborodott:

— Azonnal hagyja el a házamat! — ordította torkaszakadtából —, különben az inasokkal dobatom ki!

Jackson elhagyta a kastélyt, de előbb egy levelet írt Evelynnek: *„Drága asszonyom, megyek és visszaadom az iparengedélyemet. Fogalmam nincs, hogy miért változik mindig a lord arca. Tisztelője: Jonathan Jackson, volt magánnyomozó.”*

*

Jackson nem tudja, de én tudom, miért változik a lord arca. Képtelen vagyok egy arcot többször egymás után ugyanúgy lerajzolni.

Az én Ludasom

Írta és illusztrálta: Radványi Barna

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

EGY-KÉT KIS ÜGY

Nagyon rossz minőségű cementet kapunk mostanában, gyorsan porlad a malter, s egyáltalán nem köt. Így amit rakunk estig, leomlik reggelre, amit rakunk reggel, leomlik estére. Mi hiába adunk bele apait-anyait a munkába, ilyen rossz anyagellátás mellett képtelenek vagyunk határidőre megállítani magas Déva várát. Félő, hogy még a hét véka arany és hét véka ezüst célprémiumtól is elesünk emiatt!

Kőmíves Kelemen
és 11 társa

Lakásom dongái között ujjnyi hézagok keletkeztek, amelyeken át becsorog hozzám az eső. Hiába tettem többször is panaszt, a HKI (Hordó Kezelési Igazgatóság) nem intézkedik! Szívesen megcsináltatnám a saját költségemen is, de lámpással sem lehet találni az egész ókorban egy olyan maszekot, aki ilyen piti munkát felvállalna.

Diogenész
álkoldus

Még a XV. században bejelentettem illetékes helyen szentté avatási igényemet, azóta többször megsürgettem, de azt a választ kaptam, hogy ügyemmel csak a XX. században tudnak foglalkozni. Érdemes lenne kipellengérezni a Ludasban, hogy egyes hivatalokban hogyan bánnak a kisemberek ügyeivel!

Johanna, a szűz,
Orléans

Nemrégiben dolgom akadt Kréta szigetén, a Minotauroszi Hivatalban. Nahát, hogy az milyen rossz beosztású hivatal, valóságos labirintus, majdnem eltévedtem benne! Kérdem én: miért nem tesznek ki eligazító táblákat a folyosókra?

Thészeusz,
Athén

SÖPÖRJÜNK A MÁS ISTÁLLÓJÁBAN IS!

Tisztasági Szolgálatom Döntőbizottsága ezen a héten

Arany Kuka-díjjal

tünteti ki Augiászt, Élisz királyát, a történelem leglegendásabb hírű, herkulesi méretű szemétdombjának „megalkotásáért".

HALLOTTAM EGY VICCET

Egy külföldi turista meglátogat egy indián rezervátumot, ahol a szívélyes törzsfőnök bemutatja neki a fiait:

– Ez a legidősebb fiam, a Fekete Musztáng. Ez a Gyors Nyíl, ez a Tüzes Villám, ez a Vörös Sólyom. – Majd ellágyult hangon, legkisebb fia fejét simogatva, így folytatja: – Ez pedig a legfiatalabb, a kis Alfa Romeo...

CÍMLAPPÓTLET

kedvenc folyóiratom részére

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

Zrínyi Miklós olvasójuk panasza nyomán intézkedtünk, hogy a jövő év első negyedétől ismét kapható legyen a török áfium ellen való orvosság.

Gyógyszertári Központ

V. László olvasójuk panaszolta, hogy jó Budavár magas tornyán az érckakas csikorog élesen, s emiatt a környék lakói nem tudnak aludni. A bírálatnak helyt adtunk, s az észlelt hibát kijavítottuk.

I. kerületi HKI

Kedves Ludas!

Baráti társaságban jót nevettünk az alábbi kedves viccen:

Négy londoni rabló elhatározza, hogy kifoszt egy budapesti OTP-fiókot. Ketten fegyveresen behatolnak a pénztárba, két társuk pedig autóval várja őket az utcán. Amikor a két fegyveres kijön, az autóban ülők izgatottan megkérdezik:

– Nos, sikerült pénzt szereznetek?

– Azt nem... De kaptunk néhány nagyon szép 1967-es zsebnaptárt!

Mackós Jimmy
London, Soho

Még az özönvíz előtt hallottam az alábbi viccet, megírom, hátha van, aki nem ismeri:

Kain és Ábel találós kérdésekkel szórakozik. Ábel kérdez:

– Mi az: fekete, az ágy alatt van, és két nyelve van?

– Nem tudom...

– Hát egy pár cipő! De mást kérdezek: fekete, az ágy alatt van, négy nyelve van, mi az?

– Nem tudom...

– De buta vagy! Hát két pár cipő! És most jól figyelj: ha feldobom fehér, ha leesik sárga, mi az?

Felragyog erre a Kain arca:

– Nem csapsz be! Három pár cipő!

Nóé, ősapa
Ararát-hegy

Megírok önöknek egy bűbájos gyerekszáj-történetet. Kisfiam, Napoleonka, a minap katonásdit játszott, hátizsákot vett a vállára, s abba egy botot tett. Megkérdeztem tőle, mire az a bot? Erre így válaszolt:

– Hát nem tudod, apu, hogy *minden katona a hátizsákjában hordja a marsallbotot!*

Ugye aranyos?!

Carlo Bonaparte
Korzika

Egy kis hézagpótlás

Több olvasónk reklamálta már: miért nem közöl a Ludas rejtvényeket? A kéréseknek helyt adva, alább bocsátom közre hézagpótló művemet, remélve, hogy a roppant magas színvonal nem rettent vissza senkit.

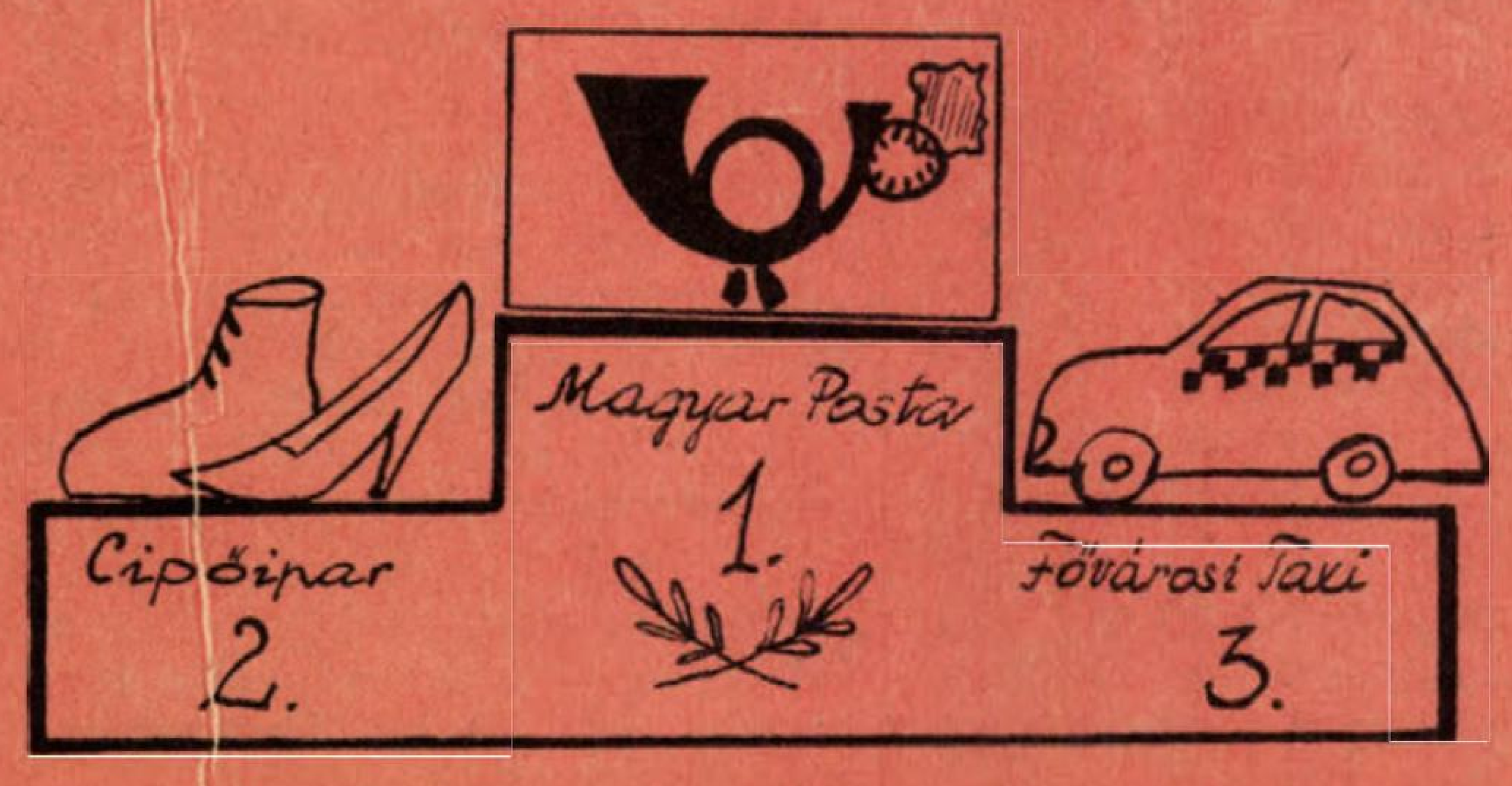
1	2	3	4	5
6				
7				
8				
9				

Vízszintes:
1. Népszerű humoros hetilap.
6. Heves megyei község.
7. Hibás valamiben.
8. Van neki ludja.
9. Két szó: capitoliumi szárnyas és római pénz.

Függőleges:
1. Azonos mássalhangzók.
2. Azonos magánhangzók.
3. Azonos mássalhangzók.
4. Azonos magánhangzók.
5. Azonos mássalhangzók.

A megfejtéseket nem kell beküldeni, jutalmul mindenki megtarthatja magának!

JAVASLATAIM

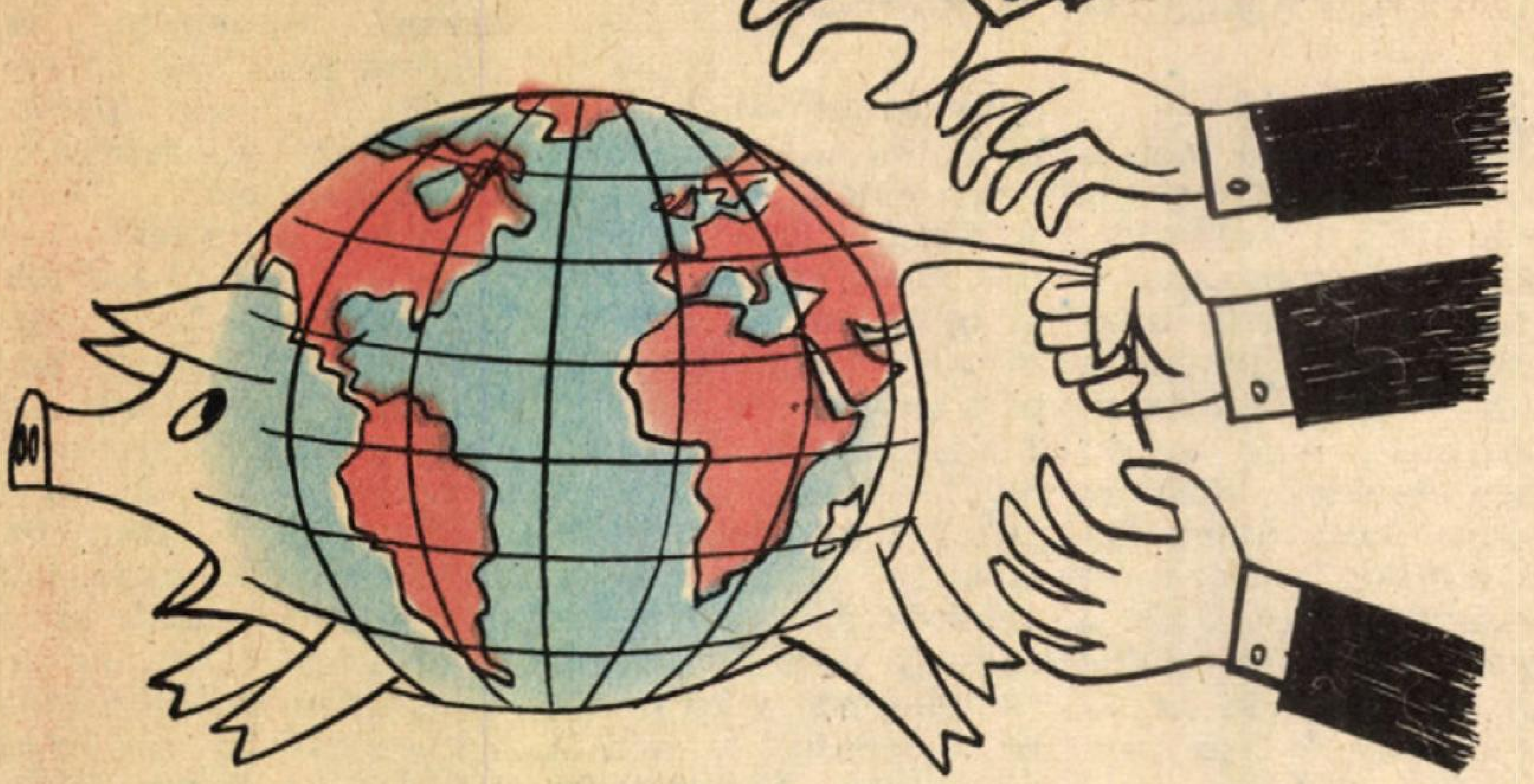

az 1966. évi népszerűtlenségi díjak odaítélésére

SAJNOS...

Nem közölhető kéziratokat küldtek: Juvenalis, Jonathan Swift, Molière, Fazekas Mihály, Gogol, Mark Twain, G. B. Shaw, Karel Čapek, Karinthy Frigyes, Ilf–Petrov, Art Buchwald, Radványi Barna...

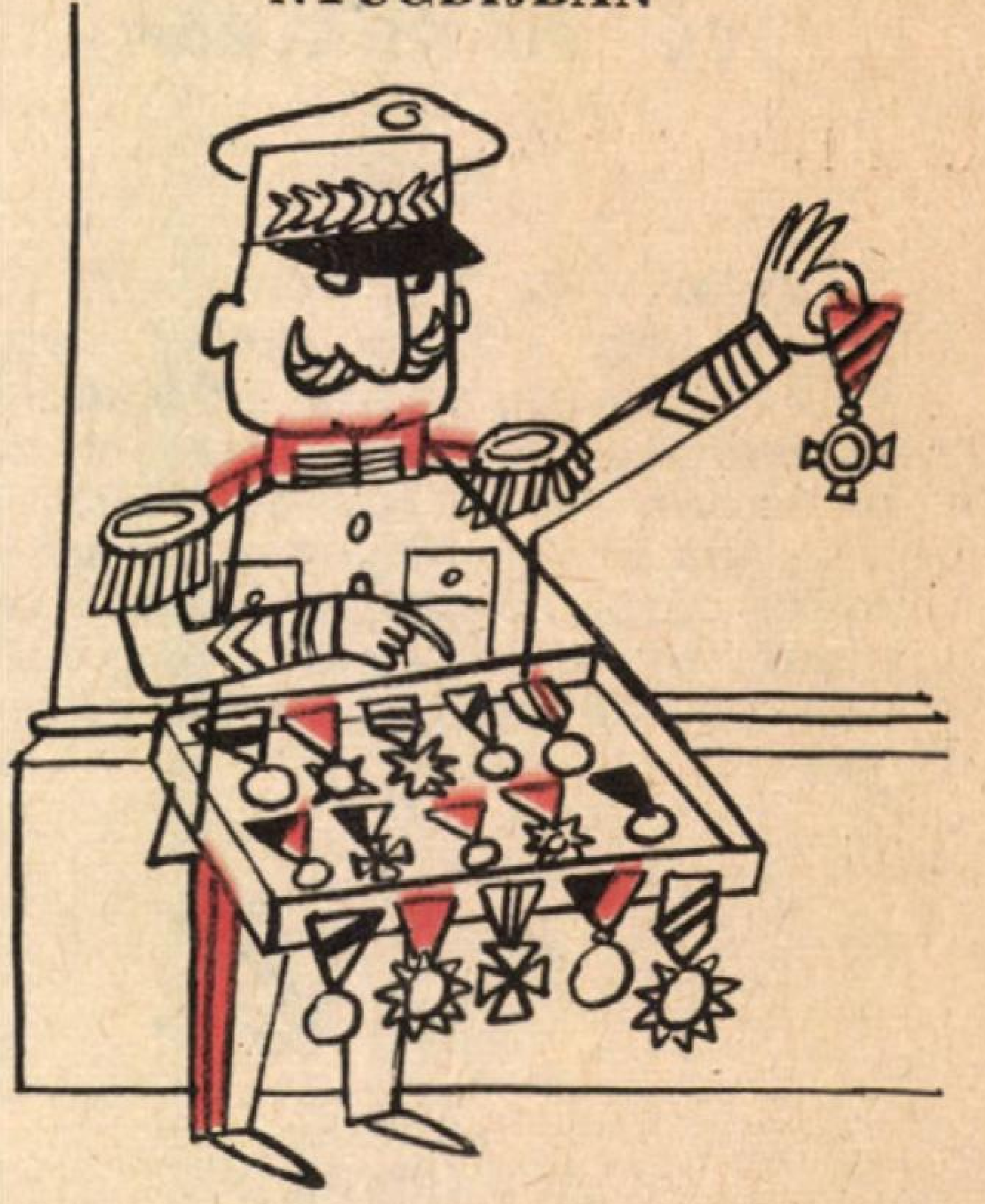
B. U. É. K.

Az én Ludasom

Rajzolta és írta: Várnai György

NYUGDÍJBAN

RETTENETES SZÜLŐK

(LACIKA MONOLÓGJA)

Anyu összeveszett apuval és mérgesen elment hazulról. Apu pedig azt mondta nekem, fogjam be a számat és monológ helyett csináljam meg a leckét.

TECHNIKAI ÚJÍTÁS

hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Tasziló megnősül. Hazaérkezve a nászútról, a Kaszinóban találkozik Arisztiddal, aki megkérdezi:

— Hogy sikerült a nászút?

— Remekül, kérlek alássan, csak amikor .... a feleségem azt mondta .... !

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

1921 őszén kezdtem építeni légváraimat. Még ma sincsenek befejezve. Kedves Ludas, meddig kell még várnom?

Várnai György
havidíjas
Budapest

MINDENFÉLE

Ha kezdesz megszokni valamit, már bele is nyugodtál.

*

Ha megnyugodtál, valamit már bele is kezdesz szokni.

*

Ha kezdesz valamit bele, már szoktál megnyugodni.

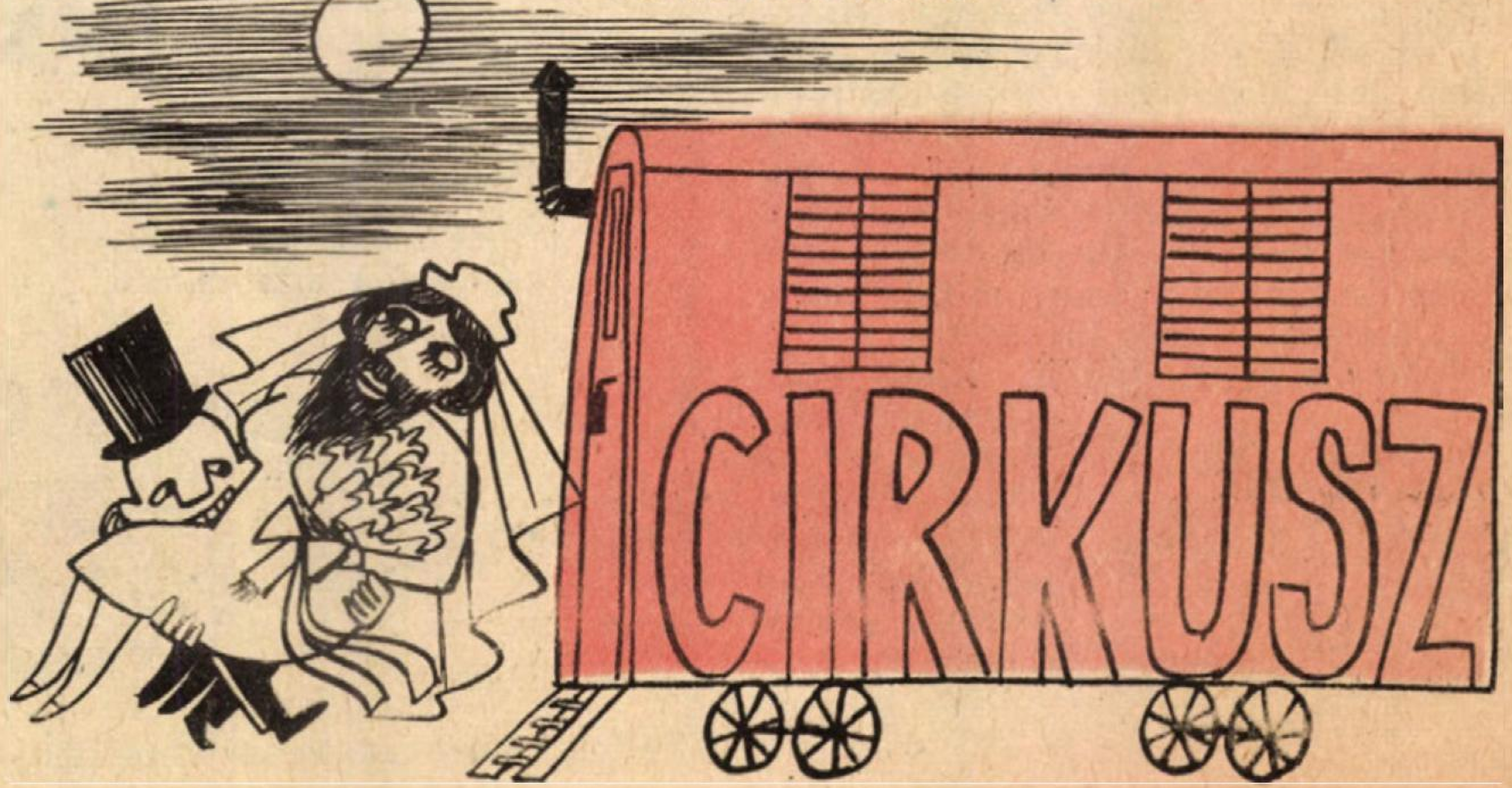
*

Ha valamit már megszoktál, nyugszol kezdeni.

*

Már ha vala meg nyugszoktál kezdeni belemit szól.

MŰVÉSZESKÜVŐ

SZOMORÚ TÖRTÉNETEK EGY MONDATBAN

MESE

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény ember, annak volt három fia, először a legidősebb fiú indult el szerencsét próbálni, hiába várták vissza egy álló éven át, nem jött, akkor útnak eredt a középső fiú, várták, ő sem jött, végül a legkisebb fiú vágott neki a nagyvilágnak, őt már nem is várták, nem is jött.

A PARKBAN

Zsurulya Egon, a jó nevű és tetszetős külsejű gombkészítő kisiparos kedvtelve nézegette a park virágágyásai körül hajlongó kertészlányokat, és megbizsergett a szíve tája, látván, hogy a legcsinosabb lány leplezetlen érdeklődéssel viszonozza az ő epedő pillantásait, kisvártatva a kertészlány egészen közel jött, és azt kérdezte: „Tata, kérvényt nyújtsak be, hogy végre lelépjen a locsoló-slagról?"

A NYÍLT TENGEREN

Őfelsége húszágyús, háromárbocos fregattja, a „Villám", a legnagyobb titokban futott ki a lowtowni kikötőből, sűrű ködben két nap két éjjel megállás nélkül siklott északkeleti irányba, megkerülte a Lajos-fokot, akkor a kapitány összehívta a tiszteket a nagy tanácsterembe, közölte velük, hogy az admiralitás utasítására most, nulla óra harminchárom perckor kell felbontania azt a pecsétes levelet, amely a további útirányt és a harci feladatot tartalmazza, keresni kezdte a levelet, a végén már minden zsebét kiforgatta, de nem találta, nem is találhatta, mert amikor indulás előtt a felesége kivasalta a ruhát, kivette belőle a levelet, nehogy a pecsétviasz összemaszatolja a bélést, de elfelejtette visszatenni, így aztán nem lett semmi a csatából.

Az utolsó

Régóta esz a méreg, hogy jóformán mindegyik újságíró kollégámnak sikerült már riportot csinálnia valamely kihalóban levő mesterség utolsó képviselőjével, csak elém nem került még soha senki közülük, nagyon megörültem tehát, amikor a zsormicei tanácsházán felhívták a figyelmemet Suta Balog Béni bácsira, aki az alvégen lakik, és ő az utolsó birizna-pörkölő.

Legott útnak indultam, rátaláltam, szívélyesen fogadott, és bevezetett a műhelyébe. Csipkés szélű, nagy fakád állott ottan a helyiség közepén, mellette felfordult hintaszékre emlékeztető micsoda, aztán ládák, ládafiák, bödönök, falba vert kampókon pedig különös alakú, ódon szerszámok.

— Szóval Béni bátyám itt pörköli a biriznát — néztem körül kedvtelve és szakszerűen.

— Ugyan már! — rázta meg fejét a hajdan szálfa termetű, töpörödött mester. — Itt csak a süllyölést csináljuk, a kortonca-feszítést, itt csávázzuk a kenézt és mutykoljuk a biriznát diópácban. Pörkölni kint pörkölünk az udvaron, már csak a furuttyázás miatt is, mindjárt más a színe.

— Hányan vesznek részt a munkában? Azért kérdem, mert többesszámot tetszik használni.

— Mink ezt már így szoktuk. De biriznát már csak én pörkölök az egész országban, én vagyok az utolsó birizna-pörkölő. Az apám is az volt, annak az apja is, Ádámig. Mert virágzó mesterség volt ez az ánti világban, a hetedik határból is ide jártak a népek biriznát pörköltetni. Azóta nagyot fordult a módi. Most beat-zene kell, op-art, meg miniszoknya. Jó esztendő az, amelyikben vevő akad egy-egy pörkölt biriznára. Meg az is baj, hogy mi megadjuk a módját, aki nálunk pörköltet biriznát, életében nem nyüvi el, ezért nem is vesz másikat. Hát csak így tengődünk, kérem.

— Család van-e?

— Hogyne volna! Öt fiam van, meg néhány leánygyermek, de mind más szakmát tanult, velem kihal a biriznapörkölők nemzetsége.

— Sajnálja?

— Sajnálom.

— És mondja, Béni bátyám, ha manapság olyan kevesen pörköltetnek biriznát, miből él ilyen jól? Látom, új kerítést húzott, Skoda autója van, hátul meg építik éppen a garázst.

Béni bácsi suttogóra fogta a hangját:

— Nem árul el a tanácsnál?

— Nem én!

— Hát az úgy van, hogy a magamfajta idős iparosembernek ugyebár könnyebben rájár a keze olyan munkákra is, amikre nem szól az engedélye. Főleg persze csak olyan kis reparálásokat csinálok.

— Mégis, miket?

— Ami jön. Összeütöttem magamnak egy oszcilloszkópot, meg egy szignál generátort, ha meg jönnek a szomszédok, hogy így a nagyfrekvenciás áramkör, úgy a kimenő trafó, hát megjavítom nekik azt a fránya televíziót meg rádiót, aztán hogy is hívják azt a masinát, amelyiken két küllős kerék forog, az ember belebeszél, a hangja meg rajta ragad?

— Magnetofon.

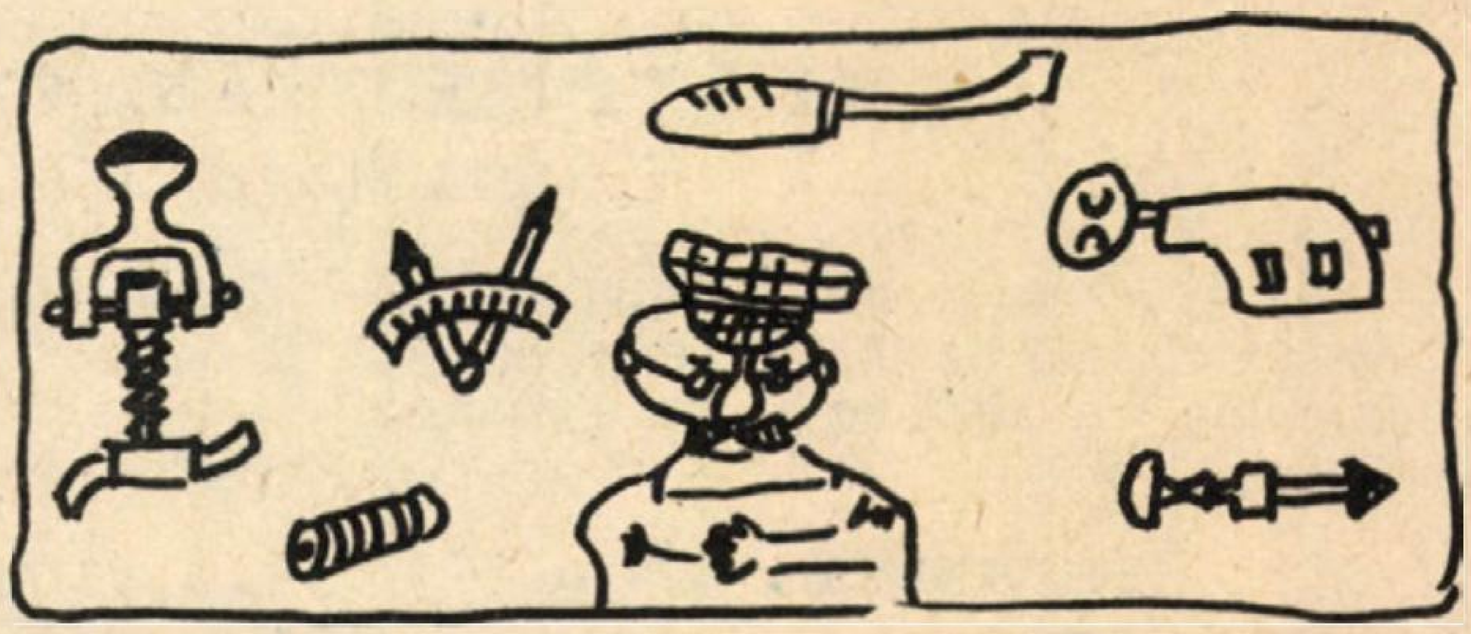
— Az a, magnetofon. Nem jár már rá az én nyelvem ezekre az újmódis szavakra.

Kezet ráztam az öreggel.

— Köszönöm a felvilágosításokat, minden nagyon érdekes volt, a viszontlátásra.

— Isten megáldja — búcsúzott az öreg magyar, egy tisztes iparág utolsó művelője, és kikísért a kapuig.

Csak itthon döbbentem rá: elfelejtettem megkérdezni, hogy tulajdonképpen mi is az a pörkölt birizna? Vissza persze már nem megyek, hiszen kihalóban van úgyis.

TÜSKÉK

A HUMORISTA

Sztori innen, sztori onnan,
Poén is jön valahonnan.

A SZÍNMŰVÉSZ

Nagyot fejlődött, vivát!
Már majdnem értem a szavát.

HIRDETÉS

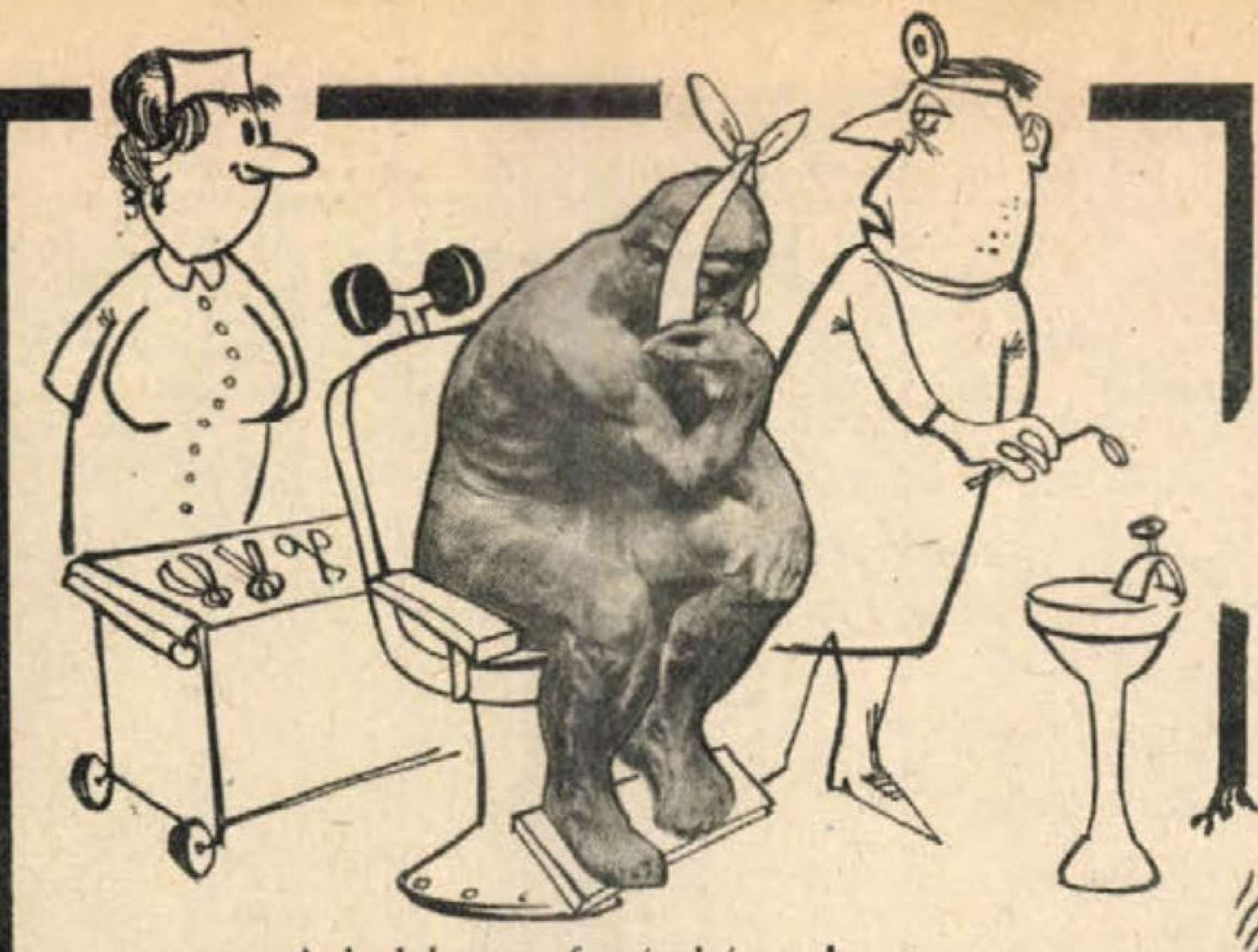
Döbbenten olvassa e hírt
Minden nyájas olvasó:
„Fekete pulóver Kovácsnál
Más színben is kapható."

Az én Ludasom

Rajzolta: Barát József

– Ha már leszaladsz, apjuk, hozhatsz egy kenyeret a közértből . . .

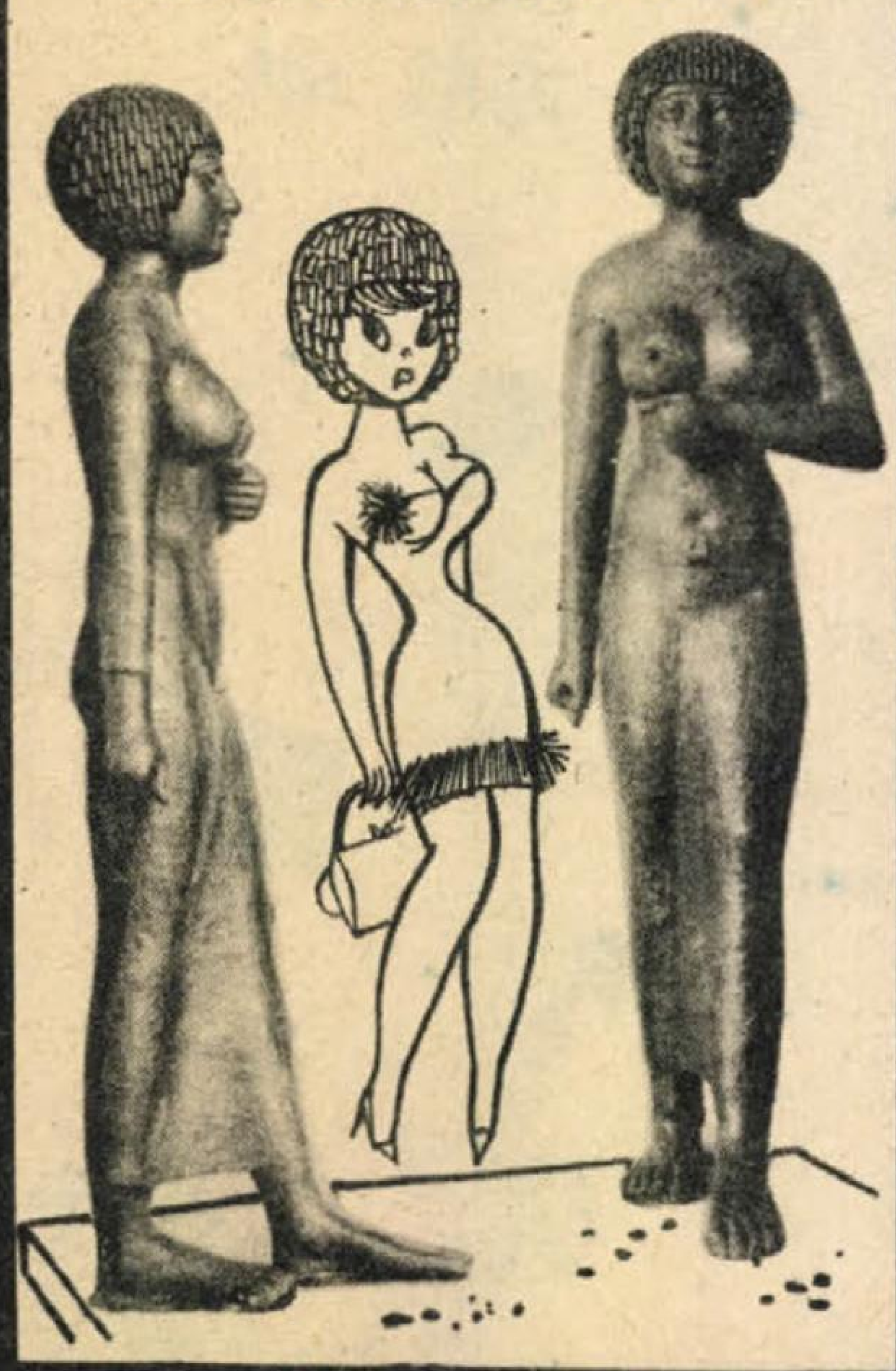

– A bal kettes fogót kérem!

– Várjanak! Le akarok szállni!

NINCS ÚJ SAPKADIVAT

ÍGY KEZDŐDÖTT

– Csináltattad?
– Ugyan, nem látod, hogy konfekció? ! . . .

LAKÓKOCSI

Az én Ludasom

Irta és illusztrálta: Dalmáth Ferenc

REUMA-DAL

Izületek, izületek!
Melyik sajog közületek?

ALTATÓ

Van Veránál
Veronál?

ORRVÉRZÉS

Ha nincs más támpont,
Használjunk tampont.

AUTOPSZICHO-ANALÍZIS

Sajnálattal tudatom:
Elhasadt a tudatom.

ÁBRÁND

Remélem minden este, hátha
Reggelre búcsút mond a nátha.

Az új esztendő első statisztikai felmérése:

KÉRDŐÍV

(A megfelelő rész tintával olvashatóan aláhúzandó!)

1. A mostani tapasztalatok alapján egy év múlva hogyan szándékozik szilveszterezni?
   a) Társaságban.
   b) Kettesben.
   c) Egyedül.

2. A Rádió (illetve a Tévé) vidám műsora miféle hatást váltott ki Önből?
   a) Sírás.
   b) Nevetés.
   c) Álom.

3. Mi emelte jobban a hangulatát?
   a) Papírtrombita.
   b) Társasjáték.
   c) Villanyleoltás.

4. Éjfélkor mire gondolt?
   a) A múltjára.
   b) A jelenére.
   c) A másnapi takarításra.

5. Milyen ruhát viselt?
   a) Hazait.
   b) Külföldit.
   c) Tavalyit.

6. Melyik táncot ropta legszívesebben?
   a) Menüett.
   b) Palotás.
   c) Tviszt.

7. Miből fogyasztott többet?
   a) Szerpentin.
   b) Konfetti.
   c) Alkohol.

8. Hogy jutott haza?
   a) Taxival.
   b) Két lábon.
   c) Négykézláb.

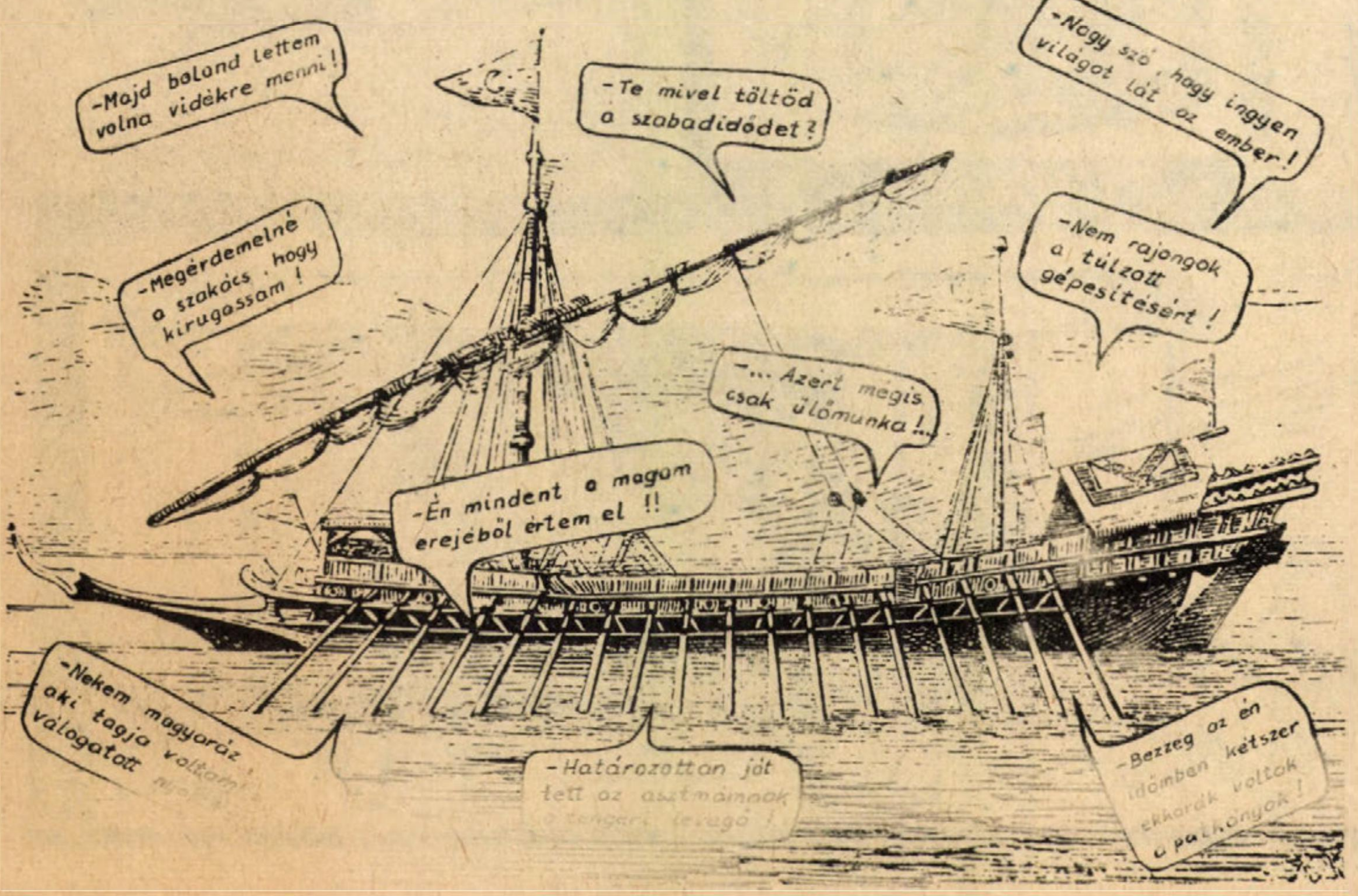
Az űrlapot, kitöltés után, kérjük gondosan kivágni, összehajtani és eldobni.

TRAGÉDIA

Addig kóválygott kék tenger ködén át
A tengerész, míg szerzett egy ödémát!

EVEZÉS KÖZBEN

Az én Ludasom

Rajzolta: erdei sándor

FIATAL A FELESÉG

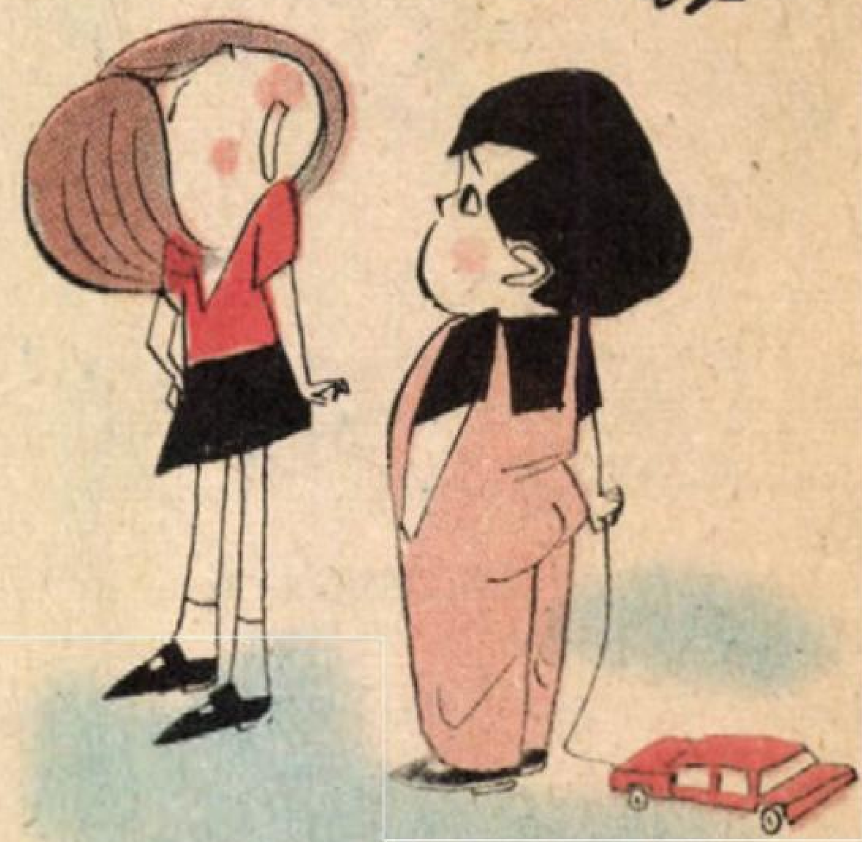

– Klárika, keress magadnak valami elfoglaltságot a konyhában, tizennyolc éven felüli megy a tévében.

VÁRATLAN FORDULAT

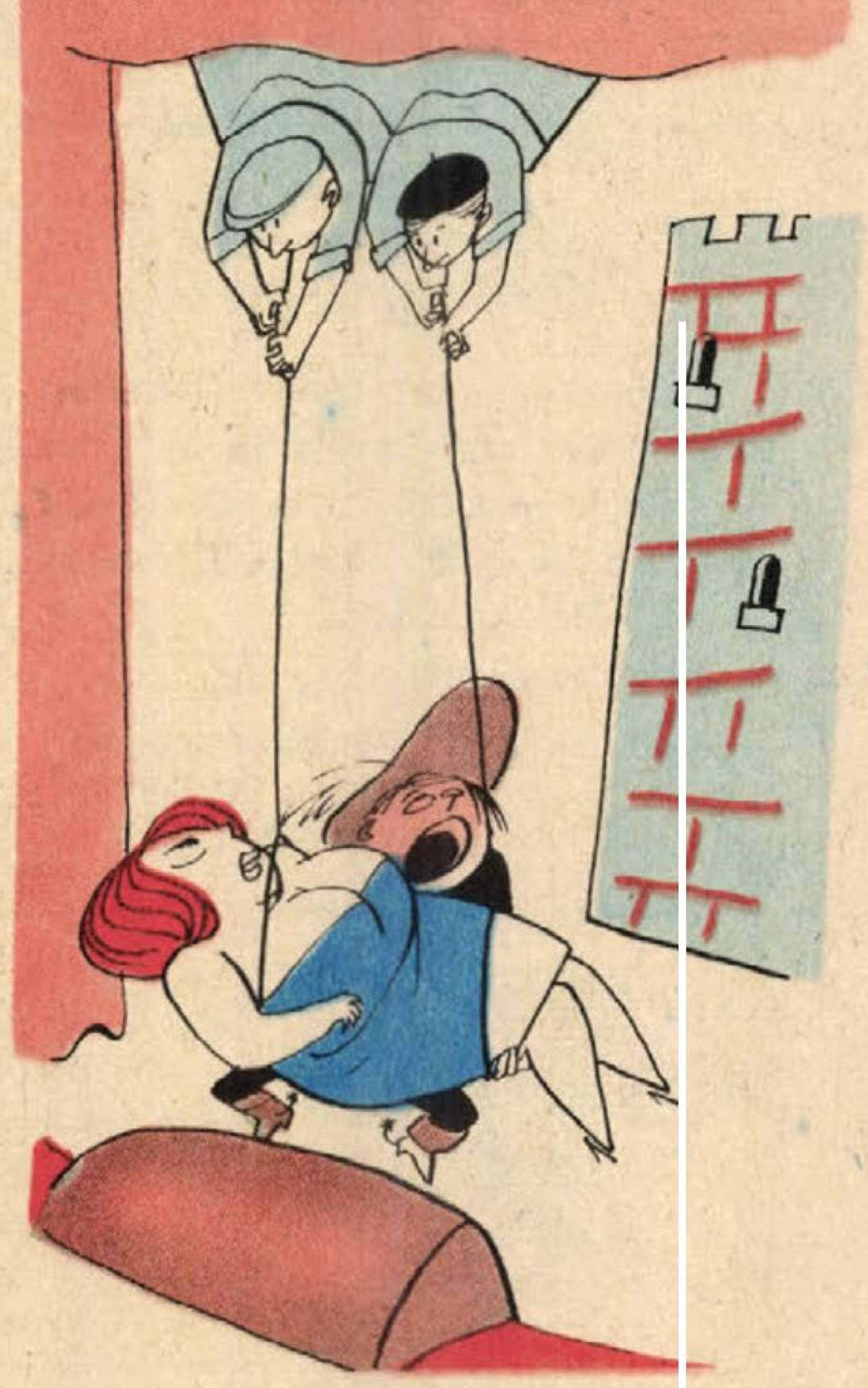

– Ne haragudj, drágám, kibékültem a férjemmel.

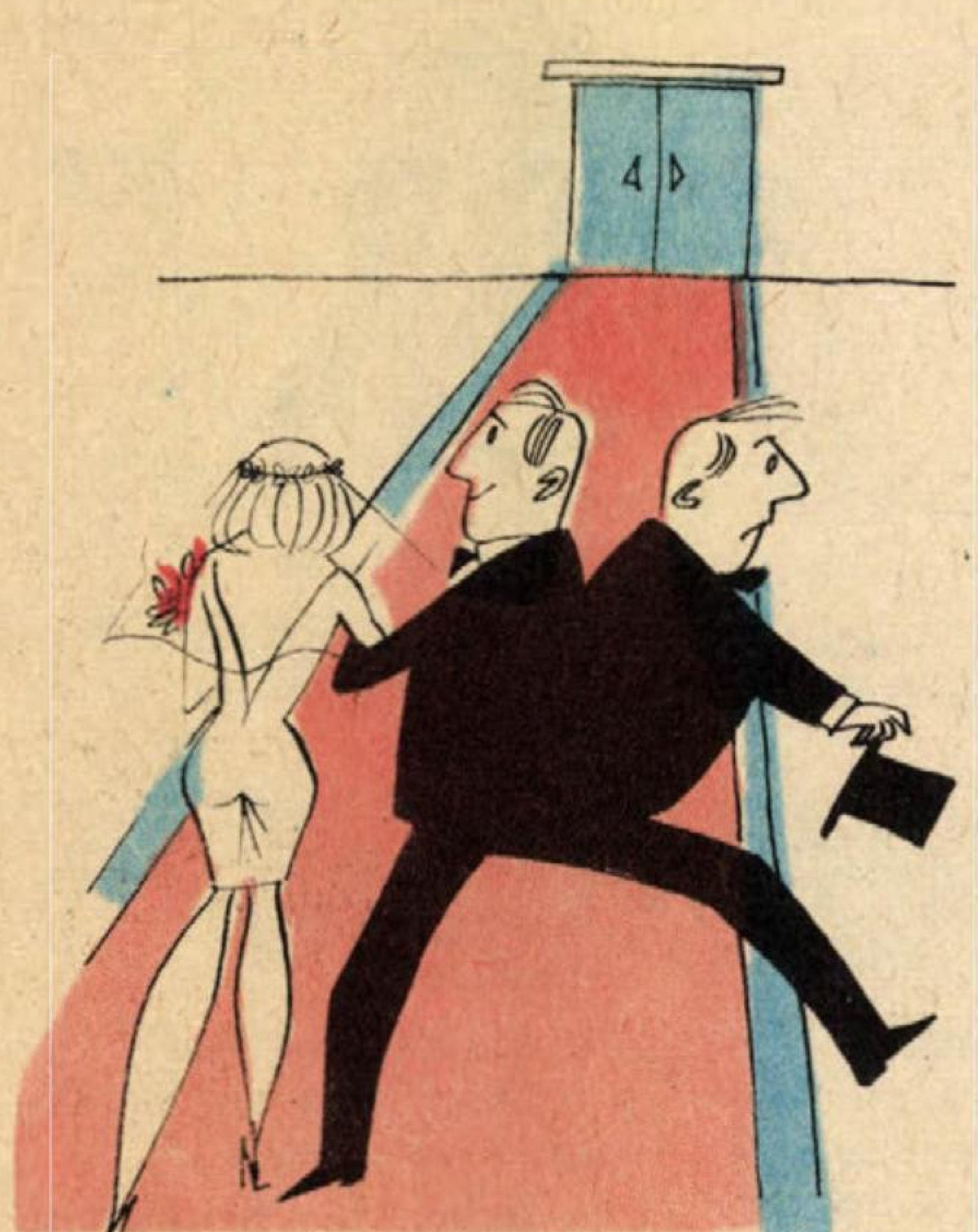
– És azt is közölnöm kell veled, hogy én megrögzött gyerekpárti vagyok.

AZ OPERÁBAN

– Ó, milyen kéjes alkalom, Könnyen fog fel két karom! . .

TUDATHASADÁS

KIKOSARAZOTT VŐLEGÉNY

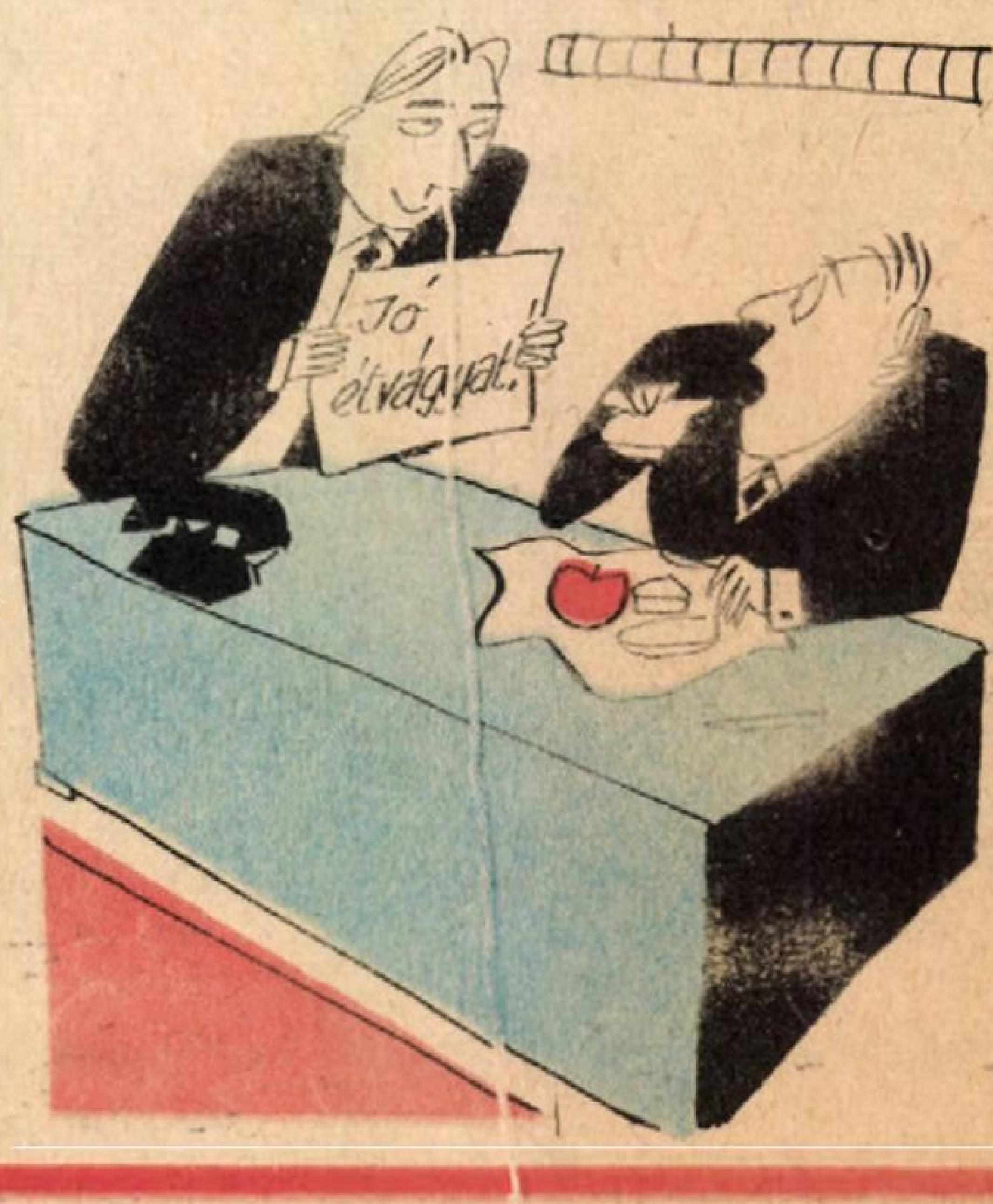

MEGLEPETÉS

– Úristen! Ezek nem az én lábaim!

ELŐZÉKENY ÜGYFÉL

Az én Ludasom

Írta és illusztrálta: Galambos Szilveszter

VÁLÓPER

VILLÁMTRÉFA

BÍRÓ: ... a továbbiakban a bíróság úgy határozott, hogy egyelőre maradjon Roltai Lajosnál...

ROLTAINÉ *(feldúltan)*: Nem, nem adom. Tisztelt bíróság, nem szakíthatják el tőlem!

ROLTAI *(nyugtatóan)*: Értsd meg, erős férfikézre van szüksége. Különben is minden héten egyszer-kétszer meglátogathatod, sétálhatsz vele.

ROLTAINÉ: Nem adom! Az életem üres és sivár lenne nélküle.

ROLTAI *(dühösen)*: Te nem adod? Én nem adom!

BÍRÓ: Figyeljen rám! A bíróság lehetőséget nyújt a kölcsönös megegyezésre. Ha egyikük se tud lemondani róla, ha mindkettőjüknek a szívéhez nőtt, ami érthető emberi dolog, talán próbálják meg még egyszer az együttélést. Gondoljanak rá!

ROLTAI *(gyengéden)*: Magda, el tudnád még egyszer kezdeni?

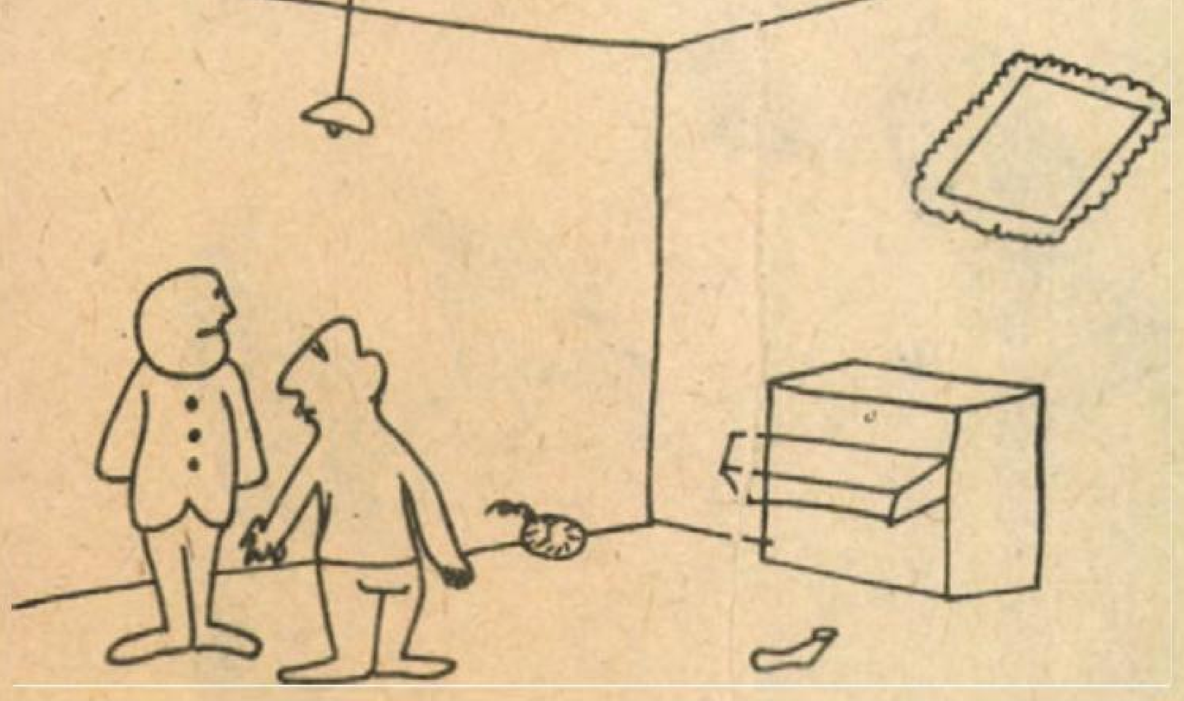
ROLTAINÉ *(lesüti a szemét)*: Talán. Miatta.

ROLTAI *(magához öleli)*: Kezdjük újból.

ROLTAINÉ *(boldogan)*: Lajos, én úgy örülök, hogy együtt maradunk mi hárman. Én, te és a Wartburg!...

Függöny

ÚJÉV HAJNALÁN

– Miért ilyen üres a lakásod, öregem?
– Fordított piknik volt nálam. Ki-ki elvitt valamit!

BÚÉK

Az új esztendő első délelőttjén csengettek odakünn.

– Még déli tizenkét óra sincs. Ki lehet az? – morogtam álmosan magam elé, de a feleségem már jött is vissza:

– A házmester van itt, fiam. Köszönteni akar minket.

– Értem. Szóval ünnepélyes külsőségek között átadhatjuk neki az „újévit”.

Levéltárcám után tapogatództam, mikor megjelent rokonszenves házfelügyelőnk. Derűsen ránk mosolygott, udvariasan meghajolt: Boldog új évet kívánok a kedves lakótársaknak. Jó egészséget, bort, búzát, békességet egész esztendőre! És kívánom, hogy...

– Magának is minden jót kívánunk – tolmácsoltam feleségem nevében is köszönetünket. – És most engedje meg, hogy átnyújtsam ezt a csekély...

– Tessék csak várni! Még nem fejeztem be – figyelmeztetett kedvesen házfelügyelőnk. – Megköszönöm a lakótársaknak egész évi rendes viselkedésüket, és most engedje meg, hogy átnyújtsam ezt a csekély...

– Mit akar? – néztem elhűlten kezére, mely egy bankjegyet szorongatott.

– Tessék csak a lakótársnak elfogadni ezt a kis újévi borravalót. Megérdemlik. Egész esztendőben a szemetet mindig időben kitették az ajtajuk elé. Kapuzárás után csak egyszer csengettek, és szép nyugodtan vártak, akár nyár volt, akár tél. Magukkal volt a legkevesebb bajom. No, csak tegye el, jó ember, azt a kis pénzecskét – nézett rám ellentmondást nem tűrően, majd elköszönt.

Zavartan nézegettem a kezembe nyomott bankót, egy ötvenforintos volt. Lassan, lassan magamhoz tértem, sőt, fölényesen megjegyeztem:

– Csak egy ötvenest adott! Nem erőltette meg magát.

Feleségemmel most már feszült izgalomban lestük az ajtót. Vártuk, mikor csenget a kéményseprő. Jól jön az embernek év elején mindjárt egy kis mellékes.

távirat

Ön talált ki minket. Reméljük, hogy jövőre az új gazdasági mechanizmus jegyében kisebb termelési költséggel jobb minőségű vicceket fog velünk kapcsolatban előállítani.

Némi tisztelettel:

Stirpák Sándor
Timsó- és Robbanómotorgyár

KALAP

– Mondtam, drágám, ne viselj ilyen feltűnő kalapot. Mindenki azt bámulja.

MEGKÉRDEZTEM ÖNMAGAM:

– Vicces ember ön?
– Én nem. Aki kérdi!

ÜZENET. **Magamhoz címzett kézirataimra csak akkor válaszolok, ha azokat figyelemre méltónak találom. A postai válasz nélkül hagyott írásaim megőrzésére nem vállalkozhatom.**

NOTESZLAP

Közismert lustaságom folytán úgysem fogom megírni humoreszk formájában az alábbi ötleteket, legalább a vázlatokat hadd tegyem közzé:

Egy nő felmegy a férfi lakására, de elfelejti, hogy miért ment fel. Mikor megint az utcán van, már eszébe jut, de hiába. Magas az a négy emelet.

*

Gyermektelen szülők örökbe fogadnak egy kisfiút. Édes gyerekükként nevelik. Mikor felnő a gyermek, ő is édes szülőkként kezeli őket. Feléjük sem néz.

*

Egy férfihoz odalép az utcán a másik, és szó nélkül pofon vágja. Az szikrázó szemekkel kérdi:

– Ezt miért kaptam?

– Mindent tudok! Ön Zebernyi Zsigmond!

– Dehogy! Kovácsevics Árpád vagyok.

– A Bimbó utca huszonegyben lakik.

– Dehogy! A Retek utca négyben.

– Akkor tévedtem. Emberek vagyunk.

*

Egy asszony kénytelen elvált, garázda férjével egy lakásban élni, bár a bíróság jogerősen kötelezte a férfit, hogy költözzék el. A törvény, az igazság, a tanács mind az asszony mellett van, de hiába: a férfit akkor sem tudja kitenni. A furfangos nő ekkor cselhez folyamodik, de hiába: a férfit akkor sem tudja kitenni.

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.2637 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504

PESTI DEKAMERON

Az én Ludasom

Irta és illusztrálta: Somogyi Pál

VERSENYFELTÉTEL

Ez a Rozália pedig egy felettébb csinos és csintalan asszony volt, és minekutána mindkét kollégája egyaránt szemet vetett reá, Kornél egy napon így szólt a barátjához, és azt mondta neki:

— Tegyünk egy versenyfogadást, és egyenlő eszközökkel vívjunk meg a mi kedves Rozáliánkért, és férfibecsületünkre álljuk meg az egymásnak tett szavunkat. Ezért most azt javasolom neked, hogy állapodjunk meg első ízben abban, hogy a mi Rozáliánk meghódítására kétszáz forintot használhatunk fel, többet pedig egy fillérrel sem. Ha pedig ennyi befektetéssel egyikünknek sem sikerül elnyerni az asszony szívét, akkor majd emeljük a tétet. Miután pedig én tettem e javaslatot, téged illet az első kísérlet, és kívánok neked a nemes vetélkedőben győzelmet, a játékszabályoknak megfelelően.

Felelte pedig erre Benedek, a barátja:

— Nem bánom és elfogadom a versenykihívást, bár igen nehéz feltételt állapítottál meg az indulásra, mivelhogy mind a ketten jól ismerjük Rozáliánkat és az ő igényes természetét. Mindazonáltal már a mai estén nekifutok az akadálynak, és ígérem, hogy célbíró nélkül is becsülettel fogok mérkőzni.

Este pedig, miután megfelelő taktikai utasításokkal látta el magát, és a barátja előtt kétszáz forintot tett a jobb felső zsebébe, melyet a szabály szerint Rozáliára költhetett, az asszonyt egy másodosztályú étterem felé kormányozta, aki azonban így szólt:

— Menjünk inkább a Gundelba, miután ahhoz vagyok szokva.

A ruhatárban pedig mindjárt felfedezett a trafikosnál egy angol cigaretta-fajtát, és azt mondta Benedeknek:

— Ugye vesz nekem egy dobozzal, mivelhogy nagyon kedvelem ezt a márkát, és hozzá vagyok szokva, hogy ezt szívjam, mikor csak hozzájutok.

Vacsora közben pedig Rozália igen kedvesen viselkedett, és Benedek esélyei javulni látszottak a drága rántott libamáj-szeletek ellenére is. A férfi magában próbafizetést rendezett, és megállapította, hogy néhány pohárka szesz még belefér a szabályos versenybe, mellyel az asszonyt előnyös lelki hangulatba hozhatja. Azonban midőn javaslatot tett, hogy igyanak egy-két stampedli vodkát, Rozália így szólt:

— Inkább gin-fizz-t vagy

Baccardit igyunk, mert én ezekhez vagyok szokva.

Miután pedig a költségesebb ital folytán Rozália véralkoholszintjét Benedek nem tudta a megfelelő befolyásoltság fokára emelni, további rendelést pedig a játékszabályok nem engedtek meg, az asszony kedvetlennek kezdett mutatkozni, majd fáradtságra hivatkozva taxit kért, és hazavitette magát.

Benedek pedig másnap így szólt a barátjához:

— Te következel, én pedig azt ajánlom, hogy emeljük a következőkben legalább ötszáz forintra a mércét, mivelhogy a mi Rozáliánk élsportolónak való feladatot jelent. Ami engem illet, még az sincs kizárva, hogy átnyergelek, és inkább a profi-sportolók felé fordulok, mivelhogy az ilyen amatőrök esetében olykor többe kerül a leves, mint a hús.

Kornél pedig azt felelte erre:

— Én mindenesetre egy próbát teszek, ezért kérlek, hogy helyezzél el kétszáz forintot a jobb felső zsebembe, de kérlek, hogy tíz forintosokban tedd a zsebembe, mivelhogy a határon át viszem magammal, és tudod jól, hogy éppen kétszáz forintot lehet kivinni, kis címletekben. Holnap ugyanis egy háromnapos bécsi Ibusz-utazásra megyek, melyen a mi Rozáliánk is részt fog venni.

És Bécsbe érkezve, Kornél, az állomáson beváltotta schillingre a kétszáz forintját, melyet hasonlóan a jobb felső zsebében helyezett el, majd sétára indult a városban. És az Opera alatt, az aluljáró eszpresszója előtt összetalálkozott Rozália asszonnyal, aki ottan álldogált az eszpresszó előtt, és miután a férfi hozzálépett, így szólt hozzá:

— Egészen ki vagyok már a sok járkálástól, de nincsen szívem beülni egy feketére a kevés schillingemből.

Felelte a férfi Rozáliának:

— Szívesen meghívom egy dupla mokkára és egy coca-colára, ha kedve van hozzá.

Az asszony pedig rajongó szemmel nézett a férfira, és így szólt:

— Maga egy igazi gaval-

lér, és nem is tudom, hogy elfogadhatom-e a meghívását. És amúgy is el vagyok keseredve, mivelhogy elfogyott a cigarettám, és nem gondoltam volna, hogy ilyen drága itten a cigaretta.

Kornél erre így szólt:

— Fogadjon el tőlem két doboz Fecskét, mert én hoztam magammal elegendő cigarettát.

Rozália erre egy csókot adott a férfi szájára, és így kiáltott:

— Ezért két harisnyát tudok vásárolni magamnak, terven felül!

Miután pedig elváltak egymástól, megbeszélték, hogy estefelé ismét találkoznak. Kornél pedig egy kiló banánt vásárolt, és azzal fogadta az asszonyt, aki egészen odavolt az örömtől, és így szólt:

— Ezt sohasem fogom elfelejteni magának! Mert bizony én már az utolsó schillingeimet is elköltöttem, és már nem tellett volna banánra, pedig annyira szeretem. Most hát megyek vissza a szállodába, mert ugyan mit csinálhatnék egy fitying nélkül, csak a szívemet fájdíthatom. És magának mi a programja?

— Én arra gondoltam — felelte neki Kornél —, hogy beülök egy kis bárba, ahol sztriptíz is van, és éppen nyolcvan schillingem van még, amennyibe a belépődíj kerül.

Rozália erre igen elcsudálkozva és mohón nézett rá, és így szólt:

— Lenne szíve nyolcvan schillinget adni egy műsorért? Hiszen nyolcvan schillingért egy orkánkabátot vásárolhatnék magamnak!

A férfi pedig az asszonyra kacsintva azt mondta?

— Akkor hát vásároljunk egy orkánkabátot? De akkor mi lesz énvelem?

Rozália pedig hozzásimult és azt duruzsolta a férfinak:

— Rendezek én magának olyan sztriptízt, hogy annak árában nemcsak a belépőjegy lesz benne, hanem még a fogyasztás is!

Ilyen módon nyerte meg a sportfogadást Kornél, mindvégig a sportszerűség keretein belül, kétszáz forintból.

Az én Ludasom

Rajzolta és irta: Vasvári Anna

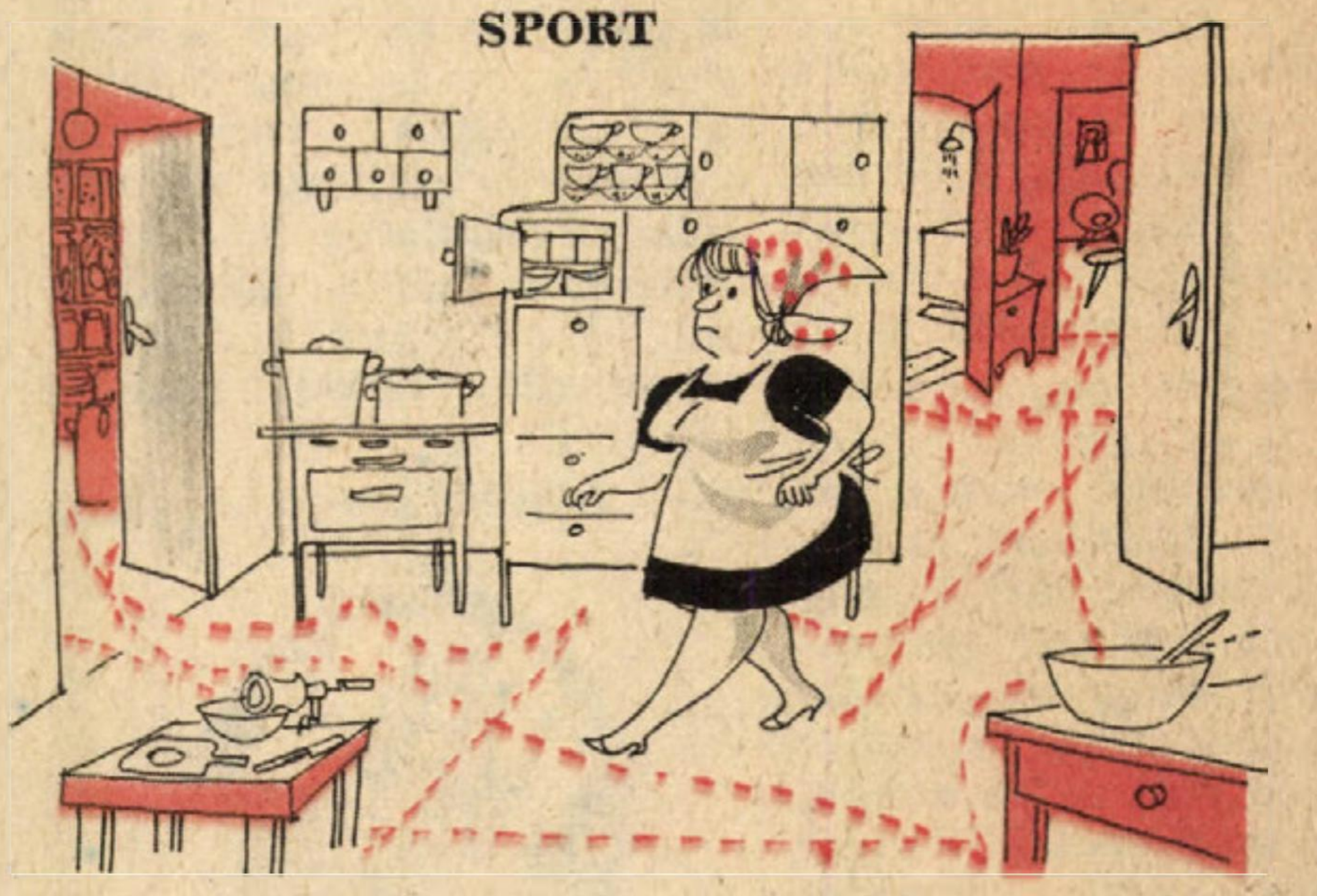
Sokkal több nő van a világon, mint férfi, és ennek ellenére csekély kivételtől eltekintve az újságok a kisebbségben levő férfiak számára készülnek, hogy legyen olvasnivalójuk reggeli közben. De meddig mehet ez így? Meddig lehet még megfosztani a többséget a saját sajtójától? Nem lenne helyes olyan sajtótermékekkel kielégíteni a többség igényét, amelyek női szemmel nézik a világ eseményeit?

KÜLPOLITIKA

A külügyminisztert párizsi látogatására elkísérte a férje is.

SPORT

Egy budapesti háziasszony megjavította a távgyaloglás rekordját.

KRIMINALISZTIKA

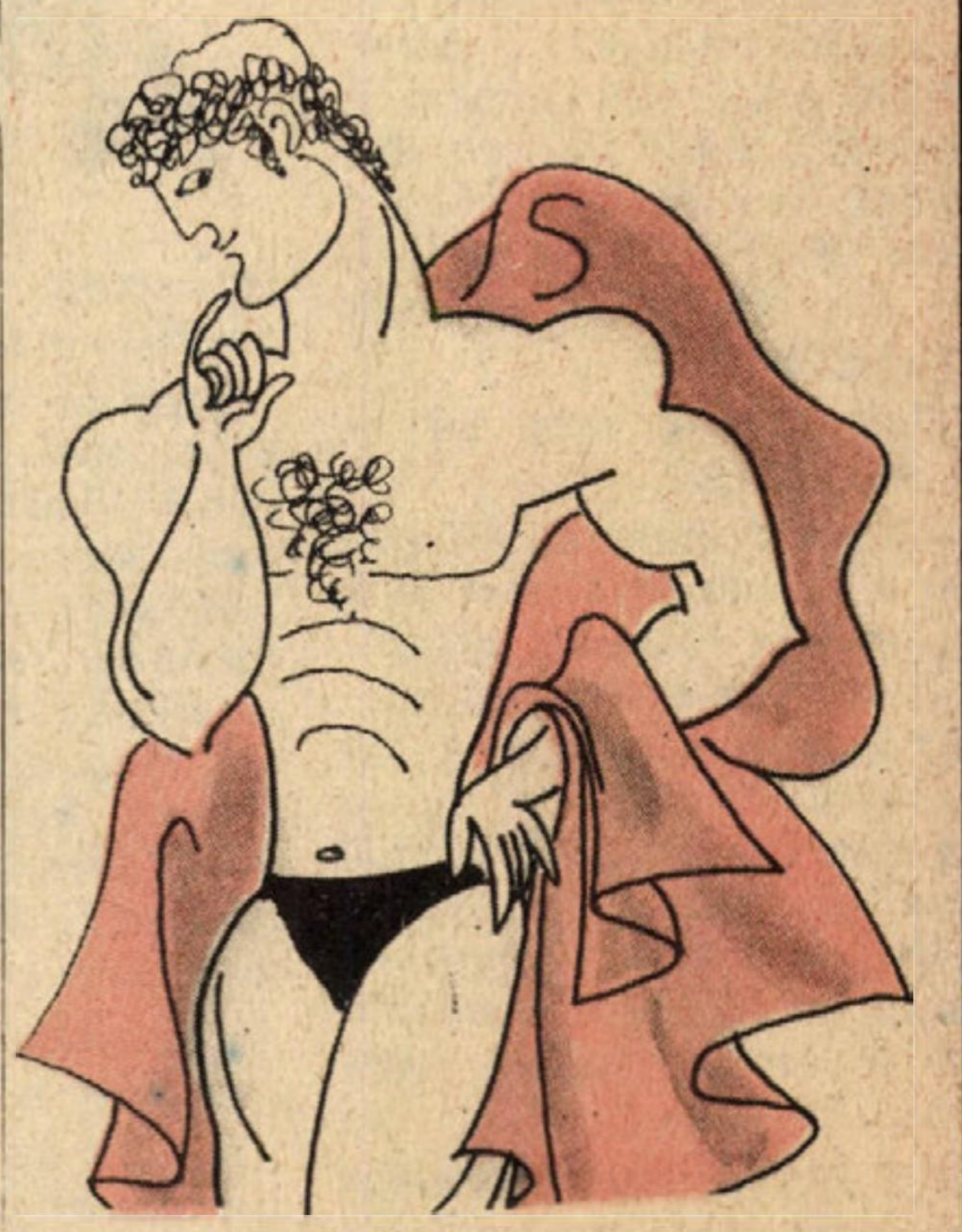
Hosszú hajsza után elfogták a budai hegyekben garázdálkodó szatirát.

IPAR

Kefekötőnők ünneplik a ktsz tízéves fennállását.

MŰVÉSZET

Miss Gray felfedezettje, a bájos Joe Smith, új főszerepére készül . . .

KULTÚRA

J. Pirike, akadémikus, székfoglaló előadására készül.

DIVATTANÁCSADÓ FÉRFIAKNAK

A hosszanti csík karcsúsít.

Kerek arcot szépen keretez a hátrafésült frizura.

Ne vigyük túlzásba a szem kozmetikáját.